B932

Tromssan piispa piispainsynodista s.8

Uskon vuosi... s.10

Pyhä Franciscus ja rahan maailma (2/3) s.10

Paavin twiitit s. 4

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 1 • 11.1.2013

Hiippakunnan ja koko Suomen vihkiminen Neitsyt Marialle

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Joka puolustaa Jumalaa, puolustaa ihmistä

Perinteisessä puheessaan Rooman kuurialle pari päivää ennen joulua pyhä isä mainitsi joitakin päättyvän vuoden merkittävimpiä tapahtumia: matkojaan, piispainsynodin, Uskon vuoden alkamisen ja Vatikaanin II kirkolliskokouksen 50-vuotisjuhlan. Puheessa paavi kosketti tarkemmin vain kolmea aihetta, nimittäin perinteisen perheen kohtaamia haasteita, uskontojenvälisen vuoropuhelun luonnetta ja evankelioimista. Yhteiskunnallisesti näistä teemoista juuri perheen asema on polttavin. Paavi Benedictus kuvasi siihen liittyviä ongelmia mm. näin:

> ”Kysymys perheestä ei koske vain tiettyä sosiaalista muotoa vaan se koskee ihmistä itseään – sitä, mikä ihminen on ja mitä meidän tulee tehdä ollaksemme ihmisiä autenttisella tavalla. Haasteita on paljon. Ensimmäisenä on kysymys ihmisen kyvystä tehdä tai olla tekemättä sitoumuksia. Voiko ihminen tehdä sitoumuksen eliniäkseen? Vastaako se ihmisen luontoa? Eikö se ole vastoin hänen vapauttaan ja hänen tarpeitaan toteuttaa itseään? Eikö ihminen olekin oma itsensä juuri silloin, kun hän pysyy autonomisena ja astuu yhteyteen toisten kanssa vain sellaisten suhteiden kautta, jotka hän voi katkaista joka hetki? Onko elämänikäinen sidos vastoin ihmisen vapautta? Voiko sen puolesta myös kärsiä?
>
> Kieltäytyminen inhimillisistä sitoumuksista on tapa, joka yleistyy koko ajan. Syynä siihen on toisaalta virheellinen käsitys vapaudesta ja itsensä toteuttamisesta ja toisaalta halu olla kestämättä kärsimyksiä kärsivällisesti. Tämä merkitsee sitä, että ihminen pysyy itseensä suljettuna ja lopulta säilyttää varsinaisen ”minänsä” itseään varten pääsemättä siitä koskaan eteenpäin.
>
> Mutta vain itsensä lahjoittamisessa ihminen saavuttaa itsensä, vain itsensä avaamisessa toiselle tai toisille, lapsille, perheelle, vain antamalla kärsimyksien muovata itseään ihminen löytää ihmisenä olemisen kaiken laajuuden. Kieltäydyttäessa tästä sidoksesta kadotetaan myös ihmisen olemassaolon perustavat hahmot: isä, äiti, lapsi. Silloin kadotetaan ne olennaiset tekijät, jotka liittyvät ihmispersoonan todellisuuteen.”

Tämän jälkeen paavi siteerasi Ranskan päärabbia Gilles Bernheimia, joka on tutkinut tarkasti perhekysymyksiä, ja lausui lopuksi yhteenvedonomaisesti:

> ”Kun vapaudesta olla luova tulee vapautta luoda itsestään mitä vaan, silloin päädytään väistämättä kieltämään itse Luoja, mitä lopulta seuraa se, että ihmiseltä katoaa hänen arvokkuutensa Jumalan luomana olentona ja Jumalan kuvana. Perheen puolustamisessa on kysymys ihmisestä itsestään. On ilmeistä, että kun Jumala kielletään, myös ihmisen arvokkuus katoaa. Joka puolustaa Jumalaa, puolustaa ihmistä.”

Paavin sanat kannattaa ottaa vastaan huolellisesti harkiten. Missä määrin elän itselleni enkä toisille? Missä määrin kestän kärsimyksiä? Kuinka uskollinen olen sitoumuksilleni? – Hyviä kysymyksiä uudelle vuodelle, hyviä kehittämisaiheita itse kunkin elämään.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Pyhän Henrikin juhla Roomassa

Perinteiseen tapaan pyhän Henrikin juhlan yhteydessä katolisen ja luterilaisen piispan johtama ekumeeninen delegaatio matkustaa Roomaan. Hiippakunnastamme on tänä vuonna piispa Teemu Sipon SCJ lisäksi mukana isä Rafal Czernia SCJ. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon delegaatiota johtaa arkkipiispa Kari Mäkinen, ja juhlaan osallistuu myös Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispa Leo.

Santa Maria sopra Minerva-basilikassa vietetään 19. tammikuuta 2013 luterilainen jumalanpalvelus arkkipiispa Kari Mäkisen johdolla. Saarnan pitää piispa Teemu Sippo SCJ. Jumalanpalveluksessa laulavat Chorus Cathedralis Iuniorum ja Turun Tuomiokirkon Nuorisokuoro.

KATT

Vuonna 2012 yli kaksi miljoonaa pyhiinvaeltajaa paavin luo

Paavillisen talouden prefektuurin julkaiseman arvion mukaan yli kaksi miljoonaa ihmistä osallistui paavin viettämiin messuihin ja paavin vastaanotoille vuonna 2012. Tiedot perustuvat siihen, kuinka paljon prefektuurista pyydettiin pääsylippuja eri tilaisuuksiin, sekä arvioon Angelus-rukoukseen osallistuneiden määrästä.

Prefektuurin laskujen mukaan 2351200 uskovaa osallistui eri tilaisuuksiin paavin kanssa. Paavin yleisaudiensseihin osallistui 447000 ihmistä, erityisaudiensseihin 146800. Paavin johdolla vietettyihin liturgioihin osallistujia oli 501000, ja Angelus-rukoukseen Pietarinkirkon aukiolla tai Castel Gandolfossa osallistui noin 1256000 ihmistä.

KATT/L'Osservatore Romano

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2013
76. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy*
1	31.12.'12	11.1.
2	28.1.	8.2.
3	25.2.	8.3.
4	1.4.	12.4.
5	29.4.	10.5.
6+7	3.6.	14.6.
8	29.7.	9.8.
9	2.9.	13.9.
10	30.9.	11.10.
11	28.10.	8.11.
12	2.12.	13.12.

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuonna 2013 vuosikerran hinta 32 e, ulkomaille 37 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2013: prenumeration 32 e, till utlandet 37 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki
Design Big G / Marijan Basic

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Joka puolustaa Jumalaa, puolustaa ihmistä

3 Intia: piispat korostavat naisten kunnioittamista

Paavi Paavali VI:n sankarilliset hyveet

4 Pontifex – paavin twiitit

5 Sunnuntait ja juhlapyhät

Rukouksen apostolaatti

6 Paavi Benedictus XVI:n saarna jouluyönä 24.12.2012

7 Kirkon elävä sielu - mitä me täällä teemme?

8 Uskon vuosi ja ekumenia

9 Miehemme synodissa: piispa Berislav Grgicin haastattelu

10 Pyhä Franciscus ja rahan maailma

12 Jerusalemin Pyhän Haudan ritarien pyhiinvaellus Portugaliin

Tekojen moraalinen intentio ja lääkärinä toimiminen

13 Kysymys palvonnasta

14 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

15 Herrens dop

Paradise Lost

16 The Enigma of Hell

17 Ilmoituksia

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Perisynnittömän sikiämisen juhlapyhä: Hiippakunnan ja koko Suomen vihkiminen Neitsyt Marialle

Kansikuva: Piispa Teemu Sippo SCJ uudisti 8.12. hiippakunnan ja koko Suomen vihkimisen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle.

Ajankohtaista

Intia: piispat korostavat naisten kunnioittamista

Intiaa järkyttänyt ja laajoihin mielenosoituksiin johtanut 23-vuotiaan naisen kuolema joukkoraiskauksen uhrina on herättänyt paljon keskustelua kaikkialla maailmassa.

Kardinaali Oswald Gracias, Bombayn arkkipiispa ja Intian katolisen piispainkokouksen puheenjohtaja, totesi Vatikaanin radion haastattelussa: ”Nyt yhteiskunnan on aika ajatella periaatteitaan. Olemme menettäneet tajun etiikasta, moraalista ja arvoista. Ehkä nyt on aika ottaa vastaan Jeesus ja sen myötä naisten kunnioittaminen, ihmisten kunnioittaminen evankeliumin periaatteiden mukaisesti.” Kardinaalin mukaan Intiassa ei tarvita uusia lakeja, vaan ratkaisevan tärkeää on naisten kunnioittaminen, että naisten ja miesten tasa-arvon toteutuisi intialaisessa yhteiskunnassa. Kardinaali totesi, että kirkko tekee asian hyväksi paljon, ja sillä on toimikuntia, jotka keskittyvät naisten aseman ja oikeuksien parantamiseen.

Toinen Vatikaanin radion haastattelema intialainen piispa, Vasain arkkipiispa Felix Machado totesi, että vaikka media on osoittanut paljon huomiota juuri tätä yhtä tapausta kohtaan eikä sen vakavuutta tule aliarvioida, silti muitakin tapauksia on. Hän mainitsi esimerkkinä sen, että Bombayssa tapettiin eräs katolinen nuorukainen, joka oli puolustanut raiskattuja tyttöjä, eikä asialle tehty mitään. Machadon mukaan nyt vaadittu uusi laki kuolemanrangaistuksesta raiskaukseen syyllistyneille olisi kuitenkin vakava ongelma kirkon opetuksen kannalta, ja kuolemanrangaistus on Intiassa jo nykyisinkin olemassa. Sen sijaan Intiassa tarvitaan ehdottomasti arvokasvatusta. Sen on alettava perheistä, joissa lapsille ei nyt opeteta arvoja eikä etiikkaa. Maailmasta on tullut liiaksi kulutukseen ja moraalirelativismiin suuntautunut. Arkkipiispa Machadon mielestä tässä tapauksessa syyllinen on paitsi väkivallantekijä itse myös yhteiskunta, joka ei pidä arvossa naisten ja tyttöjen elämää. Näin ei kuitenkaan ole kaikkialla Intiassa.

KATT/Radiovaticana

Vuonna 2012 surmattiin 12 kirkon työntekijää

Roomassa vuodenvaihteessa julkaistun tilaston mukaan vuoden 2012 aikana yhteensä 12 katolisen kirkon työntekijää sai surmansa väkivaltaisesti. Heistä 10 oli pappeja, 1 sääntökuntasisar ja 1 maallikkonainen.

Amerikassa tapettiin kuusi katolista pappia, Afrikassa 3 pappia ja yksi sääntökuntasisar, ja Aasiassa yksi pappi ja yksi maallikkotyöntekijä.

KATT/Agenzia Fides

Paavi Paavali VI:n sankarilliset hyveet

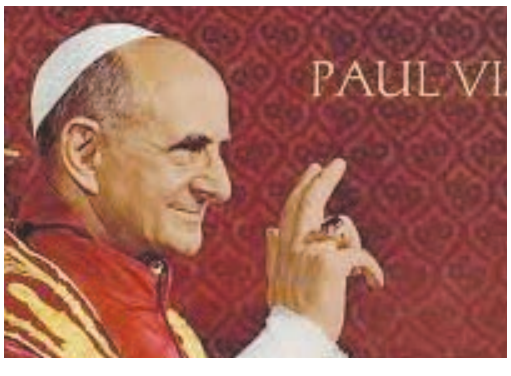

Torstaina 20. joulukuuta 2012 paavi Benedictus XVI otti vastaan Pyhäksi julistamisen kongregaation prefektin, kardinaali Angelo Amaton, ja vahvisti kongregaation esityksestä 24 dekreettiä, jotka liittyvät useiden pyhäksijulistamisprosessien etenemiseen. Niiden joukossa varmasti suurinta huomiota herätti se, että Jumalan palvelija Paavali VI:n vahvistettiin noudattaneen elämässään kristillisiä hyveitä sankarillisella tavalla. Vuosina 1963-1978 paavina ollut Paavali VI (Giovanni Battista Montini) syntyi Concesiossa (Bresciassa) Italiassa 26.9.1897 ja kuoli 6. elokuuta 1978 Castelgandolfossa. Hänet tunnetaan ehkä parhaiten Vatikaanin II kirkolliskokouksen loppuunsaattamisesta.

Kun paavi vahvistaa jonkun osoittaneen elämässään sankarillisia hyveitä, tällaista henkilöä voidaan kutsua arvonimellä ”venerabile”, ”kunnioitettava”. Tästä lähtien Paavali VI on siis “kunnioitettava”. On esitetty epävirallisia arvioita, että Paavali VI saatettaisiin mahdollisesti julistaa autuaaksi vuonna 2013 Uskon vuoden päättyessä. Autuaaksi julistaminen voi seurata, kun kirkko vahvistaa, että hänen esirukouksensa kautta on tapahtunut ihme.

KATT/VIS/www.vaticaninsider.it

Maailmalta

Yksitoista anglikaanisen luostariyhteisön sisarta katolisen kirkon täyteen yhteyteen

Walsinghamin Neitsyt Marian personaaliordinariaattiin liittyi joukko anglikaanisia luostarisisaria. Wantagessa Oxfordshiressa sijaitsevan ”Neitsyt Marian yhteisön” 11 iältään 45-83-vuotiasta sisarta otettiin katolisen kirkon täyteen yhteyteen 1. tammikuuta 2013. Heidän joukossaan oli yhteisön ylisisar sekä yksi sisar, joka on entinen Englannin kirkon naispappi. Kirkkoon ottamisen yhteydessä heistä perustettiin muodollisesti uusi luostariyhteisö, Autuaan Neitsyt Marian sisaret (Sisters of the Blessed Virgin Mary, SBVM). Sisarilla oli kirkkoon otettaessa yllään benediktiinisääntökunnan musta puku entisen sinisen sääntökuntapukunsa sijasta, koska he olivat omaksuneet pyhän Benedictuksen luostarisäännön.

Tulevana vuonna sisaret oleskelevat kuusi viikkoa eräässä benediktiiniluostarissa, mutta sen jälkeen he eivät tiedä, missä asua, eikä heillä ole varoja. Ylisisar, äiti Winsome totesi joulukuussa: ”Meillä on epävarma tulevaisuus edessämme, mutta teemme tämän, koska todella uskomme, että tämä on Jumalan kutsu. Raamattu on täynnä kertomuksia ihmisistä, jotka kutsuttiin lähtemään liikkeelle uskossa tietämättä minne joutuisivat tai millä tulisivat toimeen. Tätä me todellakin seuraamme.” Todennäköisesti 11 sisarta kuitenkin tulevat takaisin Wantageen ja saavat asua entisen luostarinsa vieraina siihen saakka, että löytävät pysyvän asuinpaikan yhteisölleen.

Ylisisar totesi, että sisaria oli yksityisesti käynyt keskustelemassa hänen kanssaan ordinariaattiin liittymisestä jo vuodesta 2009 saakka. Lopulta asia otettiin esille koko yhteisössä, ja rukousten ja keskustelujen jälkeen 11 sisarta päätti liittyä Walsinghamin Neitsyt Marian personaaliordinariaattiin. Noin 30 sisarta jää anglikaaniseen luostariyhteisöön, joka oli perustettu vuonna 1848 Oxford-liikkeen innoittamana.

11 sisarta olisivat aluksi toivoneet voivansa jäädä luostariin niin, että anglikaaniset ja katoliset sisaret olisivat jatkaneet yhteistä rukouselämää, mutta eukaristian viettoon olisi löydetty sopiva ratkaisu. Näin iäkkäistä ja heikkokuntoisista sisarista olisi voitu pitää huolta. Englannin kirkon ja personaaliordinariaatin välisissä neuvotteluissa kuitenkin todettiin, että tämä ei ollut mahdollista.

KATT/Catholic Herald

Pontifex – paavin twiitit

Paavi Benedictus aloitti – Vatikaanin valtiosihteeristön avulla – twiittaamisen eli lyhyiden tekstipohjaisten viestien lähettämisen Twitter-yhteisöpalvelussa viime joulukuun 12. päivänä. Tähän on koottu kaikki tähän asti julkaistut twiitit.

12.12.2012
Rakkaat ystävät, olen iloinen voidessani olla yhteydessä kanssanne Twitterin kautta. Kiitos runsaista vastauksistanne. Siunaan sydämestäni teitä kaikkia.

Miten voimme viettää Uskon vuotta entistä paremmin päivittäisessä elämässämme?

Puhumalla Jeesuksen kanssa rukouksessa, kuuntelemalla, mitä hän sanoo evankeliumissa, ja näkemällä hänet hädänalaisissa.

Miten usko Jeesukseen voi elää maailmassa, jossa ei ole toivoa?

Me voimme olla varmoja siitä, että uskova ei ole koskaan yksin. Jumala on luja kallio, jonka varaan me rakennamme elämämme, ja hänen rakkautensa on aina uskollinen.

Miten rukouksen henki voisi vahvistua meissä, kun olemme niin kiireisiä työn, perheen ja maailman vaatimusten kanssa?

Uhratkaa kaikki, mitä teette, Herralle, pyytäkää hänen apuaan päivittäisen elämänne kaikissa tilanteissa ja muistakaa, että hän on aina vierellänne.

19.12.2012
Jokaisen uskonelämä on välillä valoisa mutta joskus myös pimeä. Jos haluat kulkea valkeudessa, anna Jumalan sanan olla oppaasi.

Maria täyttyy ilosta, kun hän saa tietää, että hänestä on tulossa Jeesuksen, ihmiseksi tulevan Jumalan Pojan äiti. Todellinen ilo tulee yhteydestä Jumalan kanssa.

21.12.2012
Kun kiellät Jumalan, kiellät ihmisen arvokkuuden. Joka puolustaa Jumalaa, puolustaa ihmispersoonaa.

Me emme omista totuutta, vaan totuus omistaa meidät. Kristus, joka on totuus, pitää meitä kädestä kiinni.

Vuoden lopussa me rukoilemme, että kirkko puutteistaan huolimatta voisi olla yhä paremmin tunnistettavissa Kristuksen asuinsijana.

25.12.2012
Voisitteko kertoa jotakin lapsuutenne joulutraditioista.

Seimet, joita rakensimme kotiimme, tuottivat minulle suurta iloa. Lisäsimme hahmoja joka vuosi ja koristelimme seimeä sammaleella.

1.1.2013
Siunatkoon meidän Herramme teitä ja varjelkoon teitä uutena vuotena.

2.1.2013
Kun annamme itsemme täydellisesti Herran käsiin, kaikki muuttuu. Me olemme meitä rakastavan Isän lapsia. Hän ei koskaan hylkää meitä.

6.1.2013
Viisaat miehet seurasivat tähteä ja löysivät Jeesuksen, suuren valon, joka valaisee koko ihmiskunnan.

Kirja-arvosteluja

Sanansaattaja-lehdessä (20.12.2012) julkaistiin otsikolla ”Kirkon elämän sydän ja lähde” Veijo Koivulan kiittävä kirja-arvostelu paavin Verbum Domini-asiakirjasta. Koivula kirjoitti: ”Erinomainen osoitus ekumenian toimivuudesta on, että Katolinen tiedotuskeskus on Suomen Pipliaseuran tuella julkaissut suomeksi Benedictus XVI:n kehotuskirjeen Verbum Domini...” Koivulan mukaan ”Paavi on sekä syvällinen oppinut teologi että taitava kirjoittaja. Verbum Domini on täyttä asiaa ja samalla myös elävällä ja tuoreella tavalla kirjoitettu...Verbum Domini on ekumeeninen kirja. Sillä on paljon sanottavaa yli kirkkokuntarajojen.”

KATT

Uskon vuoden tapahtumia Helsingin katolisessa hiippakunnassa

On tärkeää, että tieto Uskon vuoden tapahtumista saavuttaa kaikki hiippakuntalaiset. Fides pyrkii kokoamaan tiedot kaikista Uskon vuoteen liittyvistä tapahtumista, luennoista, seminaareista, retreteistä ja muista hengellisistä tilaisuuksista koko hiippakunnassa. Kaikkia seurakuntia ja yhdistyksiä pyydetään lähettämään tiedot Uskoon vuoteen liittyvistä tapahtumistaan osoitteeseen fides@catholic.fi. Uskon vuoden aineistoa löytyy myös internetistä osoitteesta katolinen.net > Uskon vuosi.

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON 2012-2013

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta.

Johdantokurssin ohjelma 2012-2013

Kristillisen salaisuuden vietto
7.1.2013 Avioliitto (mons. Marino Trevisini)
21.1.2013 Pappeus (isä Manuel Prado)

Elämä Kristuksessa
4.2.2013 Käskyt I (isä Marco Pasinato)
18.2.2013 Käskyt II (mons. Marino Trevisini)

Rukous kristillisessä elämässä
4.3.2013 Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
18.3.2013 Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
8.4.2013 Neitsyt Maria ja pyhät (Javier Salazar)
22.4.2013 Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Lopuksi
6.5.2013 Harjoitus
7.-17.5. Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Kirkkoonotto
Lauantaina 18.5.2013 klo 18.00

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.1. kolmas joulun jälkeinen sunnuntai – HERRAN KASTE, juhla
1L Jes. 40:1-5, 9-11
Ps. 104:1b-2, 3-4, 24-25, 27-28, 29-30. - 1ac
2L Tit. 2:11-14, 3:4-7
Ev. Luuk. 3:15-16, 21-22
Tai vuoden A lukukappaleet 1L Jes. 42:1-4, 6-7, Ps. 29:1-2, 3ac-4, 3b+10. - 11b, 2L Ap.t. 10:34-38, mutta C-vuoden evankeliumi Ev. Luuk. 3:15-16, 21-22.

18.-25.1. rukousviikko kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta. Keräys Suomen ekumeenisen neuvoston hyväksi.

19.1. lauantai, PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, juhlapyhä
1L Sir. 45:12-20, 4-5
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. -6
2L 2. Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39
tai 1L Viis. 3:1-9, Ps. 124:2-3a, 3b-5, 7b-8. -7a, 2L Room. 8:31b-39, Ev. Matt. 10:28-33

20.1. KIRKKOVUODEN 2. SUNNUNTAI (II)
1L Jes. 62:1-5
Ps. 96:1-2a, 2b-3, 7-8, 9-10a+c. - 3b
2L 1. Kor. 12:4-11
Ev. Joh. 2:1-12

27.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)
1L Neh. 8:2-4a, 5-6, 8-10
Ps. 19:8, 9, 10, 15. - vrt. Joh. 6:63b
2L 1. Kor. 12:12-14, 27 tai 1. Kor. 12:12-14, 27
Ev. Luuk. 1:1-4, 4:14-21

3.2. KIRKKOVUODEN 4. SUNNUNTAI (IV)
1L Jer. 1:4-5, 17-19
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - 15a
2L 1. Kor. 13:4-13 tai 2L 1. Kor. 13:4-13
Ev. Luuk 4:21-30

10.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 6:1-2a, 3-8
Ps. 138:1-2a, 2bc-3, 4-5, 7c-8. - 1ac
2L 1. Kor. 15:1-11 tai 2L 1. Kor. 15:3-8, 11
Ev. Luuk. 5:1-11

Kärlek och Gud

O Gud, du är kärleken!
Vi är kallade till att likna dig.
Därför gör Jesus
Kärleken till dig och till vår nästa
Till centrum av sin förkunnelse.
Låt detta budskap förvandla oss.
Ge oss kärlekens dagliga bröd på vår väg.
Ur: Novena inför den helige Ignatius av Loyolas fest (31.8)

Piispan kalenteri

9.-15.1.	Pyhän Sydämen pappien veljeskun taan kuuluvien piispojen kokous Roomassa.
16.-21.1.	Ekumeeninen Pyhän Henrikin juhlan vietto Roomassa.
24.1.	Puolustusvoimien kirkkojuhla Helsingin tuomiokirkossa.
2.2.	Kynttilänpäivän messu Turussa. Jumalalle vihitty elämä.
5.2.	Valtiopäivien avajaisjumalanpalvelus Helsingin tuomiokirkossa.
7.-10.2.	Jerusalemin Pyhän Haudan ritarikunnan retretti Tallinnassa.
18.-20.2.	Pappienneuvoston kokous Stella Marikssessa.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Tammikuun 2013 rukouksen apostolaatin palsta

Kuinka tavallinen kristitty voi elämänsä aikana yhä syvemmin kasvaa Kristuksen salaisuuden ymmärtämisessä ja iloiten todistaa häneltä saamastaan uskon lahjasta? Kysymykseen vastaaminen on tärkeää, jokaiselle uskovalle ja tammikuussa erityisesti Lähi-idän kristityille. Vastaus on yksinkertainen: käyttämällä ahkerasti tätä lahjaa. Uskon lahjan tiedostaminen ja sen käytön oppiminen ovat parhaillaan menossa olevan kirkon Uskon vuoden tavoitteita. Tuntuu siltä, että nykyisin käytetään liian vähän tätä lahjaa. Ilman sitä Kristuksesta todistaminen ei ole mahdollista. Emme saa ihmetellä sitä, että ihminen, jolta puuttuu tämä lahja tai joka ei ole oppinut käyttämään sitä tai jopa - vielä pahempaa - on menettänyt sen taidon, ei pysty puhumaan tai kirjoittamaan asiallisesti ja vakuuttavasti Kristuksen salaisuudesta ja siihen sisältyvästä uskon aarteesta.

Sen tähden, jos haluamme saada varmuuden siitä, onko jokin väite Jumalasta, kirkosta tai maailmasta totta vai ei, meidän on aina huolellisesti erotettava eri henget toisistaan. Jumalan Pyhä Henki auttaa meitä ratkaisemaan tätä ongelmaa.

Salaisuus on maailman mielestä asia, josta emme tiedä mitään tai josta emme vähemmistönä saa puhua. Kristuksen persoona ja missio taas ovat erilaisia salaisuuksia. Näistä uskon totuuksista kristillisten kirkkojen olisi keskusteltava enemmän keskenään. Yhdessä meidän kristittyjen on puhuttava enemmän, ja medioissa meidän on julistettava niitä kaikille ihmisille.

Uskon salaisuuden ainutlaatuinen ominaisuus on siinä, että me emme kykene perehtymään siihen koskaan täydellisesti. Se ylittää aina meidän ymmärryksemme ja sellaisenaan myös meidän mielemme käsityskyvyn, koska kolmiyhteinen Pyhä Jumala on erilainen kuin me synnintekijät. Tämä ei merkitse, ettemme tietäisi Kristuksesta mitään, vaan ettemme koskaan voi täydellisesti perehtyä hänen persoonaansa. Jumalan ihmiseksi tulleen Sanan salaisuus on aina suurempi, kauniimpi ja ylevämpi, kuin me ihmiset voimme käsittää.

Meidän todistuksemme Kristuksen salaisuudesta voi avata kanssaihmisillemme uuden elämän tien tai auttaa heitä saamaan entistä syvemmän suhteen Kristukseen, joka oman sanansa mukaan on tie, totuus ja elämä koko ihmiskunnalle.

Lähi-idän kristillisen kirkkojen suuri haaste on selviytyä vähemmistönä islaminuskoa tunnustavassa enemmistössä, jossa sitä paitsi on erilainen käsitys uskonnonvapaudesta ja ihmisarvosta kuin meillä. Paavimme on useamman kerran, myös viime vuonna käydessään Libanonissa, tahtonut rohkaista Lähi-idän kristittyjä jäämään paikalleen huolimatta tietystä uskon vainosta, eikä lähtemään pois maastaan. Siellä tarvitaan kipeästi heidän todistustaan Kristuksesta, maailman Vapahtajasta. Siksi on rukoiltava heidän puolestaan – heille erityisesti uskollisuutta ja kestävyyttä - ja kaikille kristityille voimaa iloita yksimielisesti yhteisestä uskon lahjasta.

Rukoilkaamme…

Tammikuu
• Että tänä Uskon vuonna kristityt ymmärtäisivät Kristuksen salaisuuden yhä syvemmin ja todistaisivat iloiten uskon lahjasta.
• Että Lähi-idän kristilliset kirkot, joita usein syrjitään, saisivat Pyhältä Hengeltä voimaa uskollisuuteen ja kestävyyteen.

Helmikuu
• Että siirtolaisperheet ja erityisesti siirtolaisäidit saisivat tukea ja apua vaikeuksissaan.
• Että sodasta ja selkkauksista kärsivät kansat pääsisivät rakentamaan turvallista tulevaisuutta.

Januari
• Att de kristna, under detta ”trons år” fördjupar kunskapen om Kristi mysterium och med glädje vittnar om sin tro.
• Att de kristna församlingarna i Främre Orienten, som ofta blir diskriminerade, får kraft av den Helige Ande att förbli trogna och uthålliga.

Februari
• Att migrantfamiljer, speciellt mödrarna, får stöd och hjälp i sina svårigheter.
• Att alla de folk som lider av krig och konflikter får uppleva en framtid i fred.

isä Frans Voss SCJ

Pyhä isä

Paavi Benedictus XVI:n saarna jouluyönä 24.12.2012

Rakkaat veljet ja sisaret. Yhä uudestaan tämän evankeliumin kauneus koskettaa sydämiämme: Sen kauneus on totuuden loistoa. Yhä uudestaan me hämmästymme, koska Jumala tulee lapseksi niin, että me voimme rakastaa häntä, niin, että me uskallamme rakastaa häntä, ja lapsen lailla hän luottavaisesti jättäytyy meidän käsiimme. Ikään kuin Jumala sanoisi: Minä tiedän, että kunniani pelottaa teitä ja että te yritätte puolustautua suuruuteni edessä. Nyt minä tule luoksenne lapsena, joten voitte hyväksyä minut ja rakastaa minua.

Minua koskettaa jatkuvasti evankelistan lähes arkinen huomautus, että heille ei ollut tilaa majapaikassa. Väistämättä herää kysymys, mitä tapahtuisi, jos Maria ja Joosef koputtaisivat minun ovelleni. Olisiko heille tilaa? Ja sitten huomaamme, että pyhä Johannes tarttuu tähän tietoon, ettei heille ollut tilaa majapaikassa, mikä ajoi pyhän perheen talliin. Hän pohtii asiaa syvemmin ja pääsee asian ytimeen, kun hän kirjoittaa: "Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan" (Joh. 1:11). Suuri moraalinen kysymys on suhtautumisemme kodittomiin, pakolaisiin ja maahanmuuttajiin, ja se menee vielä syvemmälle: Onko meillä todella tilaa Jumalalle, kun hän haluaa tulla kattomme alle? Onko meillä aikaa ja tilaa hänelle? Emmekö itse asiassa torju itse Jumalan. Me teemme niin, kun meillä ei ole aikaa hänelle. Mitä nopeammin pystymme toimimaan, mitä tehokkaammiksi tulevat aikaa säästävät laitteemme, sitä vähemmän aikaa meillä on. Entä Jumala? Kysymys Jumalasta ei koskaan tunnu kiireelliseltä. Aikamme on jo täysin varattu.

Mutta asiasta tulee yhä syvempi. Onko Jumalalla tilaa ajatuksissamme? Ajattelumme rakentuu sillä tavalla, että häntä ei yksinkertaisesti pitäisi olla olemassa. Vaikka hän näyttäisi koputtavan ajatustemme ovelle, hänet on selitettävä pois. Jos ajattelu on otettava vakavasti, sen on rakennuttava sillä tavalla, että Jumala-kysymys tulee turhaksi. Hänelle ei ole tilaa. Edes tunteissamme ja toiveissamme ei ole tilaa hänelle. Me haluamme oman itsemme. Me haluamme sitä, mihin voimme tarttua. Me haluamme onnea, jonka pystymme saavuttamaan. Me haluamme suunnitelmiemme ja aikomustemme onnistuvan. Me olemme niin täynnä itseämme, että Jumalalle ei ole tilaa. Se tarkoittaa, että tilaa ei ole muille, ei lapsille, köyhille eikä tuntemattomille. Pohtimalla tätä yksinkertaista tietoa, ettei majapaikassa ollut tilaa, näemme, kuinka tarpeellista on kuunnella pyhän Paavalin kehotusta: "Muuttukaa, uudistukaa mieleltänne" (Room. 12:2). Paavali puhuu uudistumisesta, ymmärryksemme avautumisesta, koko tavastamme nähdä maailma ja itsemme. Kääntymisen, jota tarvitsemme, täytyy ulottua syvälle suhteessamme todellisuuteen. Pyytäkäämme Herralta, että meistä tulisi valppaita hänen läsnäololleen, jotta kuulisimme, kuinka lempeästi ja sitkeästi hän koputtaa olemisemme ja tahtomme ovelle. Pyytäkäämme, että tekisimme tilaa hänelle itsessämme ja että tuntisimme hänet myös niissä, joiden kautta hän puhuu meille: lapsissa, kärsivissä, hylätyissä, ulkopuolelle suljetuissa ja tämän maailman köyhissä.

Joulun kertomuksessa on myös toinen lause, jota haluan pohtia kanssanne: enkelten ylistyslaulu, kun Pelastajan syntymä on ilmoitettu: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa." Jumalan kunnia on suuri. Jumala on puhdasta valoa, totuuden ja rakkauden säteilyä. Hän on hyvä. Hän on tosi hyvyys, itse hyvyys. Enkelit hänen ympärillään alkavat julistaa iloa Jumalan kunnian näkemisestä. Heidän laulunsa säteilee iloa, joka täyttää heidät. Heidän sanoissaan me kuulemme taivaan äänet. Emme voi ymmärtää kaiken sen merkitystä vaan ymmärrämme ylitse vuotavan onnen Jumalan totuuden ja rakkauden puhtaan loiston näkemisestä. Haluamme, että tämä ilo saavuttaa meidät ja koskettaa meitä: totuus on olemassa, puhdas hyvyys on olemassa, puhdas valo on olemassa. Jumala on hyvä, ja hän on ylin valta muiden yläpuolella. Kaiken tämän tulisi tehdä meidät iloisiksi tänä yönä enkelien ja paimenten kanssa.

Jumalan kunniaan korkeuksissa liittyy rauha maassa ihmisten kesken. Siellä, missä Jumalaa ei ylistetä, missä hänet unohdetaan ja jopa kielletään, siellä ei ole myöskään rauhaa. Kuitenkin nykyään laajalle levinnyt ajattelutapa vakuuttaa päinvastaista: Sanotaan, että uskonnot, erityisesti monoteismi, ovat väkivallan ja sotien syy maailmassa. Jos halutaan rauha, ihmiskunta pitää ensin vapauttaa uskonnoista. Monoteismin, uskon yhteen Jumalaan, sanotaan olevan pöyhkeää, ja suvaitsemattomuuden syy, koska luonnostaan se väittäessään omistavansa totuuden se pakottaa kaikki omaksumaan sen. On totta, että historian kuluessa monoteismi on tarjonnut syyn suvaitsemattomuuteen ja väkivaltaan. On totta, että uskonto voi turmeltua ja muuttua syvimmän tarkoituksensa vastakohdaksi, kun ihmiset ottavat Jumalan asian omiin käsiinsä ja tekevät Jumalasta yksityisomaisuuttaan. Meidän täytyy varoa näitä pyhän vääristymisiä. Vaikka emme voi kieltää uskonnon historian tiettyjä väärinkäytöksiä, ei silti ole totta, että Jumalan kieltäminen johtaisi rauhaan. Jos Jumalan valo sammutetaan, myös ihmisen jumalallinen arvokkuus tukahdutetaan. Silloin ihmisolento lakkaa olemasta Jumalan kuva, jota kuuluu kunnioittaa jokaisessa ihmisessä, heikoissa, muukalaisissa ja köyhissä. Silloin emme enää olisi veljiä ja sisaria, yhden Isän lapsia, jotka kuuluvat toisilleen tämän yhden Isän tähden. Röyhkeä väkivalta, joka silloin nousee, ihmisen halveksiminen ja polkeminen: me näimme kaiken sen julmuuden viime vuosisadalla. Vain jos Jumalan valo loistaa ihmiselle ja ihmisessä, vain jos jokainen ihminen on kaivattu, Jumalan tuntema ja rakastama, hänen arvokkuutensa on loukkaamaton, kuinka surkea hänen tilanteensa onkin. Tänä pyhänä yönä Jumala itse tuli ihmiseksi. Kuten Jesaja ennusti, lapsi, joka syntyy, on Immanuel, Jumala meidän kanssamme (vrt. Jes. 7:14). Vuosisatojen ajan, kun uskontoa on käytetty väärin, on myös ollut totta, että sovinnon ja hyvyyden voimat ovat aina nousseet esiin uskosta Jumalaan, joka tuli ihmiseksi. Synnin ja väkivallan pimeyteen tämä usko on tuonut kirkkaan rauhan ja hyvyyden säteen, joka loistaa jatkuvasti.

Kristus on meidän rauhamme, ja hän julisti rauhaa niille, jotka ovat kaukana, ja niille, jotka ovat lähellä (vrt. Ef. 2:14,17). Kuinka voisimme olla rukoilematta häntä: Herra, julista rauha meillekin tänään, olemmepa kaukana tai lähellä. Suo tänään, että miekat taotaan auroiksi (vrt. Jes. 2:4) ja että aseiden sijasta annetaan käytännön apua kärsiville. Valaise niiden mielet, jotka luulevat, että heidän on oltava väkivaltaisia sinun nimessäsi, jotta he ymmärtäisivät väkivallan mielettömyyden ja oppisivat tuntemaan sinun todelliset kasvosi. Auta meistä tulemaan ihmisiä, joihin olet mieltynyt, sinun kuvasi mukaisia ja siis rauhantekijöitä.

Kun enkelit lähtivät, paimenet sanoivat toisilleen: Menkäämme siis Betlehemiin nähdäksemme sen, mitä on ilmoitettu meille (vrt. Luuk. 2:15). Paimenet kiiruhtivat Betlehemiin, kuten evankelista kertoo meille (vrt. Luuk. 2:16). Pyhä uteliaisuus pakotti heitä näkemään seimessä olevan lapsen, jonka enkeli sanoi olevan Vapahtaja, Kristus Herra. Enkelien julistama suuri ilo kosketti heidän sydämiään ja antoi heille siivet.

Menkäämme nyt Betlehemiin, sanoo kirkon liturgia meille tänään. Transeamus, kuten latinalainen Raamattu sanoo: Menkäämme ylitse uskaltaen astua toiselle puolelle, muuttukaamme, astukaamme ulos ajatustavoistamme ja elämäntavoistamme, pois pelkästä aineellisesta maailmasta todelliseen maailmaan, Jumalan luokse, joka puolestaan on tullut meidän luoksemme. Pyytäkäämme Herralta, että voisimme ylittää rajamme, maailmamme ja että hän auttaisi meitä kohtaamaan hänet juuri silloin, kun hän antaa itsensä meidän käsiimme ja sydämeemme pyhässä eukaristiassa.

Menkäämme siis Betlehemiin. Kun sanomme nämä sanat toisillemme paimenten tavalla, meidän ei pidä ajatella vain menemistä elävän Jumalan luokse vaan myös todellista Betlehemin kaupunkia ja kaikkia niitä paikkoja, joissa Herra asui, palveli ja kärsi. Rukoilkaamme tänä aikana niiden ihmisten puolesta, jotka elävät ja kärsivät siellä nyt. Rukoilkaamme, että siihen maahan tulisi rauha. Rukoilkaamme, että israelilaiset ja palestiinalaiset pystyisivät elämään elämänsä Jumalan rauhassa ja vapaudessa. Rukoilkaamme sen alueen maiden puolesta, Libanonin, Syyrian, Irakin ja niiden naapureiden puolesta, jotta siellä olisi rauha, jotta kristityt noissa maissa, missä uskomme on syntynyt, pystyisivät jatkuvasti elämään siellä, ja että kristityt ja muslimit rakentaisivat maitaan rinnakkain Jumalan rauhassa.

Paimenet kiiruhtivat. Pyhä uteliaisuus ja pyhä ilo ajoi heitä. Luultavasti me emme kovin usein kiiruhda Jumalan asioiden tähden. Jumala ei kuulu niihin asioihin, jotka vaativat kiirettä. Jumalan asiat voivat odottaa, niin me ajattelemme ja sanomme. Kuitenkin hän on kaikkein tärkein asia, lopulta ainoa todella tärkeä asia. Miksi meitä ei ajaisi uteliaisuus nähdä lähempää ja tietää todella, mitä Jumala on sanonut meille. Tänä hetkenä pyytäkäämme häntä koskettamaan sydäntämme pyhällä uteliaisuudella ja pyhällä ilolla paimenten lailla, ja menkäämme iloiten Betlehemiin Herran luokse, joka tänään jälleen kerran haluaa kohdata meidät. Aamen.

Foorumi

Kirkon elävä sielu - mitä me täällä teemme?

Hiippakunnan foorumi 15.12.

Seitsemisenkymmentä katolilaista oli kokoontunut joulukuun 15. päivänä Englantilaiselle koululle keskustelemaan siitä, miten papit ja maallikot yhdessä rakentavat kirkkoa. Järjestäjinä olivat Helsingin hiippakunta ja Studium Catholicum.

Edellinen yhteinen foorumi vuosi sitten oli piispan mukaan herättänyt vilkasta keskustelua mm. pappienneuvostossa, hän ei kuitenkaan kertonut tarkemmin keskustelujen sisällöstä. Piispa toivoo enemmän vuorovaikutusta pappien ja maallikoiden välillä, ja koska meillä on niin paljon yhteistä Ruotsin kanssa, Tukholman hiippakunnan yleisvikaari Pascal-René Lung OP oli kutsuttu kertomaan Ruotsin tilanteesta tarkemmin. Äänentoistollisten alkuvaikeuksien jälkeen hän piti mielenkiintoisen esitelmän tilanteesta Ruotsissa.

Näitä kahta hiippakuntaa ei voi suoranaisesti verrata toisiinsa, Ruotsissa on katolilaisia kymmenen kertaa enemmän kuin Suomessa, seurakuntia on yli 40, sääntökuntia on enemmän, maahanmuuttajia, kieliryhmiä, riituksia on enemmän. Jo vuonna 1995 järjestettiin hiippakuntasynodi, jossa kaikki olivat innolla mukana. ”Vi är visionära”, sanoi isä Lung.

Meidät on kaikki kutsuttu todistamaan Jeesuksesta Kristuksesta.

Ruotsin synodilla oli kaksi päälinjaa: Millä tavoin pystymme olemaan kaikkia varten ja miten vaikutamme maailmassa ja omassa ympäristössämme. Muistan, miten innostuneena tutustuin saamiini synodin ohjelmavihkoihin ja mietin, miten paljon niissä oli tärkeää asiaa, joka ehkä joskus olisi Suomessakin ajankohtaista ja varteenotettavaa.

Iso muutos tapahtui vuonna 2000, jolloin Ruotsin katolinen kirkko sai oikeuden kantaa kirkollisveroa. Tätä nykyä Ruotsissa on hyvin aktiivinen kirkko. Se osallistuu yhteiskunnalliseen keskusteluun, on mukana Caritaksen kautta sosiaalisessa työssä, myös lähialueilla. Sen asialistalla on huoli ympäristöstä, osallistuminen uskontojenväliseen dialogiin ja - suurimpia ongelmia tällä hetkellä - maahanmuuttajien integraatio ruotsalaiseen yhteiskuntaan ja hiippakuntaan. Kieliryhmät ovat niin suuria, että ne täyttävät jo omat messunsa, ja yhteisyys katolisiin ruotsalaisiin, ruotsalaiseen katoliseen kirkkoon, on heikentynyt huomattavasti. Tätä kehitystä on huolestuneena seurattu mm. Ruotsin Katolskt magasin -lehdessä. Näiden ryhmien integraatio on suuri haaste, ja joskus valitettavasti melkein mahdoton.

Keskustelua käydään jatkuvasti eettisistä kysymyksistä, Respekt seuraa aktiivisesti mitä maailmassa tapahtuu etiikan alalla, tiedotuskeskuksella on suuri rooli tiedon levittämisessä. Esillä ovat itäiset riitukset, tasa-arvokysymykset, mm. naisten paikasta kirkossa, avioliitto- ja perheasiat. Kirkossa on monta tapaa vaikuttaa Vatikaani II:n hengessä.

Näiden kahden pohjoisen hiippakunnan kokoero näkyy myös siinä, että Ruotsin katolisella kirkolla on 50 palkattua työntekijää, meillä kuusi. Ruotsissa on vapaaehtoisia noin 400, meillä on tietysti vähemmän niitä, jotka hiljaisesti tekevät palvelutöitä pitämättä ääntä itsestään, joskus jopa ilman kiitosta.

Nämä kysymykset nousivat esiin myös muutamien kutsuttujen hiippakuntalaisten edustajien puheenvuoroissa, ja etenkin työryhmien keskusteluissa. Mitä me täällä tarvitsemme, mitä täytyy tehdä, mitä voimme tehdä? Myös keskusteluille pohjaa antaneissa viidessä maallikkopuheenvuorossa tuli esiin samoja asioita. Kaivattiin yhteistä näkyä hiippakunnasta, lisää tietoa eri sääntökunnista ja ryhmistä. Kaukana kirkosta asuvien seurakuntalaisten asema ja heidän

tavoittamisensa tuli esiin. Yleensä oltiin sitä mieltä, että pappien ja maallikoiden suhde on hyvä, mutta vuoropuhelua voisi olla enemmän. Papeille on annettu erityinen palvelutehtävä, mutta he ovat myös ihmisiä, kuten maallikotkin. Me olemme kaikki toistemme palvelijoita, Marjatta Jaanu-Schröderin sanoin olemme kaikki yhdessä vaeltava Jumalan kansa, jonka kärjessä kulkee aina vain Kristus.

Isä Marino Trevisini on nähnyt muutoksen, joka pappien ja maallikoiden suhteessa on tapahtunut Vatikaanin II:n konsiilin jälkeen. Me tarvitsemme toisiamme, vaikka joillakin saattaa olla käsitys, että maallikot vallitsevat nykyisin kirkossa. On vaikea kuvitella, että jotkut papeistamme olisivat itsestään ja asemastaan niin epävarmoja, että uskovat maallikoiden havittelevan heidän valtaansa. Toisaalta tässä tulee ilmi myös se ikuinen ongelma kommunikaation, tiedonjakamisen puutteesta, josta jo piispa Verschurenin aikana pastoraalineuvostossa kannettiin huolta.

Varsinaisissa ryhmäkeskusteluissa seuraavat asiat tulivat esille: tulijan on vaikea löytää paikkaansa kiinteissä ryhmissä, mitä voi tehdä kirkon hyväksi? Voisiko pappi sanoa: tarvitsen apua siinä ja siinä (lumen luonnissa, ikkunan pesussa...). Puhtaasti käytännöllisiä ehdotuksia: varsinkin Henrikissä sunnuntaimessut ovat liian lähellä toisiaan, papin pitäisi tulla tervehtimään ihmisiä messun jälkeen mutta se ei onnistu. Mutta ainakin kirkkokahville hänen pitäisi tulla! Monet ovat naureskelleet näille puheille kirkkokahvien tärkeydestä, mutta ne todettiin monesta suusta erittäin tärkeäksi sosiaaliseksi yhteydenpidoksi papiston ja seurakuntalaisten välillä.

Katolilaisten määrä on kasvanut paljon ja nopeasti, papistolle voi olla vaikeaa integroitua tänne. Pakolaisten ja maahanmuuttajien voi olla vaikeaa ripittäytyä, kun ei aina löydy yhteistä kieltä. Emil Anton ehdotti yhteisiä hommia, papin kutsumista vieraisille tai vastaavaa. Hän kannatti myös sitä, että ei heti oteta ylikriittistä asennetta, ja että puhutaan suoraan, ei nimettömänä netissä. Ei sulkeuduta kahteen vastakkaiseen ryhmään - (me) ja (papit).

Integraatiossa maahanmuuttajilla ja käännynnäisillä on sama ongelma, ja siinä pappi on avainasemassa. Maallikot voivat ottaa vastaan kirkkokahveille ja tutustuttaa seurakuntaan.

Foorumista jäi käytäväkeskustelujen mukaan hiukan epämääräinen olo. Ei ollut oikein selvää käsitystä siitä, mitä nimenomaan haluttiin sanoa ja mitä tuoda esille. Selkeä struktuuri puuttui, siinä mielessä edellistä foorumia pidettiin paremmin järjestettynä. Sille toivottiin kuitenkin jatkoa, ettei kaikki jää vain pariin kirjoitukseen ja mahdollisesti papiston keskinäisiin keskusteluihin, joiden tuloksista ei kukaan tiedä mitään. On selvää, että Katolinen kirkko Suomessa on muuttunut niin nopeasti ja myös kasvanut niin nopeasti, että tämän pohjoisen diasporahiippakunnan hiljaiseen ja rauhalliseen menoon tottuneet ovat ihmeissään.

Haluan lopettaa muutamalla isä Misin lauseella, joihin hän mielestäni kiteytti varsin hyvin tämän kokouksen annin. ”Tämä nykyinen tilanne kirkossa voi olla outo, mutta pitäisi lakata puhumasta vaikeuksista. Papisto on muuttunut. Haasteita on ja niihin pitää vastata, sekä pappien että maallikoiden. Pappeinneuvostoon pitäisi viedä tämän foorumin tulokset, myös pastoraalityön ongelmat. Monikansallisuus on kirkon rikkaus.”

Tuula Luoma OP

Kiitos kaikkien katolilaisten avoimesta foorumista

Foorumissa oli erinomainen mahdollisuus kuulla pappien, maallikkojen ja sääntökuntalaisten kommentteja ja mielipiteitä. Mielenkiintoisten ja informatiivisten alustusten lisäksi, työskentely pienryhmissä oli kerrassaan loistava idea. Keskustelusta muodostui avointa ja rakentavaa, se käsitteli monenlaisia aiheita, kirkkokahveista pappien ja maallikkojen yhteistyöhön ja vuoropuheluun.

Miten yhteistä toimintaa voitaisiin kehittää edelleen? Olisi hyvä, jos nuorilla ja vastikään kirkkoon liittyneillä olisi mahdollisuus vapaa-ajan toimintaan omassa seurakunnassa ja hiippakunnassa. Tämä voisi olla yksi pappien ja maallikkojen vapaaehtoisin voimin toteutettavan yhteistyön muoto. Uskoisin, että seurakunnissa on aktiivisia nuoria ja aikuisia, jotka todella haluavat käyttää vapaa-aikaansa seurakunnan ja hiippakunnan yhteisessä toiminnassa.

Kaikki eivät halua osallistua erityisiin hengellisiin suuntauksiin tai ryhmiin, ja siksi toimintaa olisi hyvä olla ihan omassa seurakunnassakin tai hiippakunnassa. Tämä on tärkeä asia, varsinkin nuorten ja uusien katolilaisten kohdalla.

Miten siis käytännössä? Pienryhmässämme todettiin, että aluksi olisi hyvä kartoittaa minkälaista osaamista seurakunnastamme mahdollisesti löytyy, ja minkälaisia asioita ihmiset haluavat ja ovat valmiita tekemään vapaa-ajallaan. Ehkä **kirkkokahvit voisivat toimia paikkana kehittää näitä asioita yhdessä edelleen,** ja toivottavasti myös seuraava kaikkien katolilaisten avoin foorumi tulevaisuudessa.

Liisa Katariina Söderholm

Huomio!

Hiippakunnan osoitekalenteri 2013 julkaistaan seurakuntavaalien jälkeen eli se ilmestyy todennäköisesti vasta helmikuun lopussa 2013, jolloin uusien seurakuntaneuvostojen jäsenet ovat tiedossa. Seurakuntaneuvostojen vaalit järjestetään tammi-helmikuussa.

KATT

Uskon vuosi

Uskon vuosi ja ekumenia > Jotta maailma uskoisi! <

Varmasti kaikki muistavat lauseen, jota usein käytämme ekumeenisissa tapahtumissa: ”Että he kaikki olisivat yhtä”. Todennäköisesti kaikki voivat olla sama mieltä tästä, että ykseys kristittyjen elämässä, eli niiden jotka uskovat Jeesuksen Kristukseen, on hyvin tärkeä. Jeesus itsekin toivoi sitä omassa rukouksessaan. Tässä kirjoituksessa haluaisin ottaa esiin myös tämän lauseen jatko-osan. Erityisesti Uskon vuoden aikana voimme hetkeksi katsoa sitä. Lukekaamme ensin ne kaksi lausetta, joista puhumme:

”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut” (Joh. 17:21).

Minusta voimme nähdä tässä muutamia asioita, jotka voivat olla yhteydessä tai viitata ykseyteen kristittyjen välillä ja sen seurauksiin.

Ensiksi Jeesus itse rukoili omille opetuslapsilleen ykseyttä, jonka pitäisi olla Jumalan sisäisen ykseyden kaltainen. Tämä Jumalan ykseys on ihmisten ykseyden täydellinen esikuva. Tästä syystä on hyvä, että tätä vaikeaa aihetta jatkuvasti tutkitaan ja selitetään. Varmasti se on ensisijaisesti teologien suuri tutkimusalue, kuitenkin kaikkien pitäisi lähestyä jonkin verran tätä suurta salaisuutta. Mekin olemme Jeesuksen opetuslapsia, joten Jeesuksen rukous ykseyden puolesta koskee myös meitä.

Tässä vaiheessa voidaan sanoa, että olemme kuin puolivälissä, koska toinen asia, jota Jeesus meille rukoilee, on yhteys kolmiyhteisen Jumalan kanssa (”yhtä meidän kanssamme”). Se viittaa meidän uskoomme ja myös rukouselämäämme. Rukouksella tarkoitan keskustelua, puhumista Jumalan kanssa, ei vain tiettyjen rukouksien lausumista (jotka ovat myös tärkeitä rukouselämässä). Puhumalla voimme rakentaa henkilökohtaista suhdettamme Jumalaan. Mieleeni tulevat sellaiset tutut esimerkit kuin elokuvissa ”Don Camillo” tai ”Viulunsoittaja katolla”, joissa voimme nähdä henkilökohtaista keskustelua Jumalan kanssa. Tietysti monta esimerkkiä löydämme pyhien elämästä. Uskon vuoden aikana voimme erityisellä tavalla tarkastella ja syventää uskoamme eli suhdettamme Jumalaan.

Nämä kaksi asiaa muodostavat horisontaalisen ja vertikaalisen ulottuvuuden, joita hahmoteltiin myös Vatikaanin II kirkolliskokouksen eri asiakirjoissa. Meidän Vapahtajamme ristiä on usein käytetty kuvaamaan näitä ulottuvuuksia. Niin kuin Jeesus pelasti meidät ristin kautta ja korjasi meidän suhteemme Jumalan kanssa, niin meidän suhteemme Jumalaan ja toisiin kristittyihin johtaa meidät kolmanteen asiaan Jeesuksen rukouksessa. Kun opetuslapset ovat yhtä Jumalan ja toistensa kanssa, niin maailma voi uskoa, että Jeesus, Jumalan Poika, on lähetetty meitä varten, niin kuin oli luvattu.

Varmasti haluamme, että maailma tietää Jeesuksesta. Tässä voisimme keskustella sellaisista termeistä kuten evankeliointi ja uusi evankeliointi, eli evankeliumin, hyvän sanoman julistaminen, mutta myös omasta todistuksestamme uskosta. Tämä todistus on hyvin tärkeä Jeesuksen hyvän sanoman julistamisessa. Yleensä ihminen uskoo paremmin tai helpommin, jos hänet on johdettu uskoon hyvällä esimerkillä. Voimme lukea tämän Raamatusta, jossa kerrotaan, miten kristinusko on levinnyt maailmaan. Erityisesti Apostolien teoista voimme nähdä, kuinka apostolien ja seurakunnan sanan julistamisen ja todistuksen tähden monet ihmiset uskoivat Jeesukseen. Tästä kertovat ne havainnot, joita muut ovat tehneet. Ehkä tunnette Tertullianuksen sanat: ”Katsokaa, kuinka he rakastavat toisiaan” (Apologeticus 39). Vastaavasti myös paavi kirjoitti nuorille 2008: “Lähetystyön tehokkuus edellyttää myös, että yhteisön on oltava yhtenäinen, eli että heillä on ”yksi sydän ja yksi sielu” (Ap.t. 4:32), ja että he ovat valmiit antamaan rakkautta ja iloa, jota Pyhä Henki herättää uskovien sydämessä (Ap.t. 2:42).” Autuas Johannes Paavali II sanoi kiertokirjeessään ”Redemptoris Missio”, että ensimmäiset yhteisöt ”riemullisin ja vilpittömin mielin” (Ap.t. 2:46), olivat avoimia ja lähetystyötä täynnä: ja ”olivat koko kansan suosiossa” (Ap.t. 2:47).

Lähetystyö, evankeliointi, julistaminen, ennen kuin se muuttuu toiminnaksi, on todistusta ja säteilyä.

Toisaalta voimme nähdä, kuinka usko voi olla hauras. Kuinka usein voisimme todistaa, että huono esimerkki on sortanut toisen uskon. Toisen ihmisen epärehellinen käytös voi aiheuttaa jollekulle sellaisen uskon menettämisen myös inhimillisellä tasolla, että koko elämä voi romahtaa. Ehkä niin on tapahtunut filosofi Nietzschen kohdalla, joka kirjoitti Jumalan kuolemasta. Toisaalta voidaan sanoa, että hän uskoi Jumalaan, hänestä ihmiset itse ovat surmanneet Jumalan, ja hänen puolestaan Jumala voi pysyä kuolleena. Kuitenkin hänellä oli kaipaus uskoa Jumalaan. Sen voimme huomata silloin kun hän kirjoittaa, että voisi uskoa Jumalaan, joka osaisi tanssia. Kun huomaamme, että Nietzsche oikeastaan tunnusti Jeesuksessa Jumalan ja muistamme, että Jeesus oli läsnä Kaanan häissä, joissa todennäköisesti tanssittiin (ja ehkä Jeesuskin tanssi), voimme tietyllä varmuudella sanoa, että Jeesus, Jumala, osasi tanssia. Siltä pohjalta Nietzschekin voisi uskoa Jumalaan. Mutta palataan takaisin siihen uskottavuuteen, joka vaikuttaa toisten elämään. Sanotaan, että juuri tämä filosofi, jonka otimme esimerkiksi, kirjoitti seuraavasti: ”Ei se, että valehtelit minulle, vaan se että en enää usko sinua, on järkyttänyt minua”. Juuri tässä voimme huomata, miten toisen ihminen teko vaikuttaa toisen elämässä.

Nämä esimerkit näyttävät meille, miten me vaikutamme toisiimme. Omalla esimerkillämme voimme johtaa tähän tai toiseen suuntaan. Tästä voimme vetää johtopäätöksen, että niin kuin uskon elämässä, niin ihan arkielämässäkin meidän suhteemme Jumalaan ja toisiin ihmisiin ovat hyvin tärkeät. Puhumalla Jumalan kanssa voimme nähdä oikeassa valossa oman elämämme valinnat ja suhteemme toisiin ihmisiin.

Tänä Uskon vuonna haluamme syventää erityisellä tavalla uskoamme. Tässä kuussa, kun rukoilemme ekumenian merkeissä ykseyden puolesta, voimme vielä kerran lähestyä rakastaen tätä tärkeää asiaa. Voimme nähdä, miten kristittyjen yhtä oleminen voi muuttaa maailman. Ilman Jumalaa maailma tulee vain hullummaksi. Rukoilkaamme koko sydämestämme, että olisimme yhtä keskenämme ja Jumalan kanssa, jotta maailma uskoisi.

isä Zdzislaw Huber SCJ

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen Rukousviikko

Poimintoja ekumeenisen rukousviikon kalenterista eri paikkakunnilla

Kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa vietetään jälleen 18.–25. tammikuuta. Rukousviikon tapahtumia järjestetään useilla paikkakunnilla eri puolilla Suomea. Tarkempia tapahtumatietoja on koottu SEN:n internetsivulle www.ekumenia.fi.

Vantaa

Katolisen kirkon osalta esimerkiksi Vantaalla tiistaina 22.1. järjestettävässä rukousviikon iltatilaisuudessa klo 19 (Myyrmäen helluntaiseurakunta, Liesikuja 7) puheen pitää isä Rafal Czernia. Tilaisuuden isäntänä on pastori Heikki Tyrni, ja ehtoopalveluksen johtaa pastori Mikael Sundkvist (ort.) Ennen iltatilaisuutta on ristisaatto klo 17.20 Hämeenkylän kirkosta Myyrmäen kirkon kautta helluntaiseurakuntaan.

Helsinki

Helsingissä rukousviikon ohjelmassa on esimerkiksi perjantaina 18.1. klo 12 rukousviikon avaus ja rukouspäiväjulistuksen lukeminen Helsingin Vanhassa kirkossa (Lönnrotinkatu 6), mukana Helsingin seurakuntien pappeja ja muita työntekijöitä, katolisesta kirkosta isä Marco Pasinato. Mukana on myös Tuomasmessun musiikkiryhmä. Sunnuntaina 20.1. on ekumeeninen rukousvaellus 15.30 Fredrikintorilta Annankadun ja Erottajan kautta 16.30 Pyhän Kolminaisuuden kirkkoon ja 17.30 Tuomiokirkon kryptaan, jossa on Suomen Ekumeenisen Neuvoston Nuorisojaoston vastaanotto mehutarjoilun kera. Klo 18 Tuomiokirkossa on anglikaaniseen tapaan toimitettu ekumeeninen Evensong-palvelus, joka radioidaan suorana lähetyksenä YLE Radio 1 – kanavalla (yksi tekstinlukijoista on katolisesta kirkosta). Ma 21.-pe 25.1. Kampin kappelissa on joka päivä ekumeeninen rukoushetki klo 16. Maanantaina 21.1. klo 18 on Taizé-rukoushetki Tuomiokirkon kryptassa, ke 23.1. iltahartaus – Kvällsandakt Lauttasaaren kirkossa (Myllykallionrinne 1). Annankulmassa (Annankatu 14 D) on ikoninäyttely ti-pe 22.–25.1. Se on avoinna tiistaina ja torstaina klo 11–15, keskiviikkona klo 11–18, jolloin klo 18 on myös ikonien siunaaminen, ja perjantaina klo 9-12.

Espoo

Espoossa järjestetään rukousviikolla kolme eri ekumeenista kirkkovaellusta. Perjantaina 18.1. on kirkkovaellus Espoon keskuksessa. Klo 18.00 on lähtö ja rukouspalvelus (ort) kohtaamispaikka Trapesassa (Kotikyläntie 5) ja klo 19.00 saapuminen Espoon tuomiokirkkoon (Kirkkopuisto 5), kirkkokahvit Pitäjäntuvalla. Lauantaina 19.1. on klo 15-19.30 Leppävaaran ekumeeninen rukousvaellus seuraavasti: klo 15 alkuhartaus helluntaiseurakunnan Lähetyskappelissa, (Vallikallionkuja 1), klo 16 rukoushetki ortodoksikodissa Leppävaarassa Numersinkadulla. Numersinkadulta kuljetaan Leppävaaran kirkolle, matkalla tai kirkolla on ortodoksinen vedenpyhitys, ja klo 18 on päätöshartaus Leppävaaran kirkolla (Veräjäkallionkatu 2). Kolmas kirkkovaellus on sunnuntaina 20.1. klo 16 Espoon helluntaikirkolta (Luomanportti 8) Olarin kirkon (Olarinluoma 4) kautta Tapiolan ortodoksiseen kirkkoon (Kaupinkalliontie 6), jonne saavutaan klo 18.

Turku

Turun seudulla järjestetään rukousviikolla ekumeenisia tapahtumia päivittäin, ja myös Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin kirkossa on torstaina 24.1. klo 18 ekumeeninen rukoushetki ja sen jälkeen katolinen messu. Perjantaina 18.1. klo 18 Turun tuomiokirkossa on rukousviikon avajaisjumalanpalvelus ja samaan aikaan Kaarinan kirkossa (Voudinkatu 2) kristittyjen ykseyden rukouspäivän iltahartaus. Lauantaina 19.1. on Betel-kirkossa (Yliopistonkatu 29) raamattuopetus ja jumalanpalvelus ja klo 18 tuomiokirkossa luterilainen pyhän Henrikin muistopäivän messu. Sunnuntaina 20.1. klo 18 on ekumeeninen Tuomasmessu Mikaelin kirkossa, maanantaina 21.1. klo ekumeeninen ilta TYKYn kappelilla, 22.1. kl.18 Lovsångskväll i Aurelia (Auragatan 18), 23.1. klo 17 ehtoopalvelus ortodoksisella kirkolla ja iltatee (Yliopistonkatu 19 B 3). Rukousviikon päätöstilaisuus on perjantaina 25.1. klo 18 ekumeenisella taidekappelilla, Seiskarinkatu 35.

Oulu

Torstaina 24.1. klo 19 on ekumeeninen jumalanpalvelus katolisessa kirkossa (Liisantie 2), toimittajina isä Donbosco Thomas ja ekumeeninen työryhmä.

Uskon vuosi

Miehemme synodissa: piispa Berislav Grgicin haastattelu

Tromssan piispa Berislav Grgic oli Pohjoismaiden edustajana uutta evankelioimista käsitelleessä piispainsynodissa Roomassa 7.-28. lokakuuta 2012. Andreas Dingstadin tekemä piispa Grgicin haastattelu julkaistiin St. Olav – katolsk kirkeblad -lehdessä (6/2012, käännös KATT).

Olet palannut Roomassa pidetystä kolme viikkoa kestäneestä piispainsynodista, joka käsitteli uutta evankelioimista. Tämä käsite ”uusi evankelioiminen” on nykyään kaikkien huulilla. Kuinka sinä itse määrittelisit sen?

Oleskeluni aikana kuulin nuo sanat usein. Joku muotoili sen näin, ja olen itse samaa mieltä: Uusi evankelioiminen on myös vanha evankelioiminen – se, jonka saimme Herralta ja jonka ensimmäiset apostolit elivät todeksi ja välittivät edelleen. Se on sisällöltään vanha, mutta nykymaailmassa sitä on julistettava uudella ja toisenlaisella tavalla kuin 50 tai 200 vuotta sitten. Sisältö on sama: rakkaus, usko, luottamus Herraan ja hänen toteuttamaansa työhön: hänen elämäänsä, kärsimykseensä, ristinkuolemaansa, ylösnousemukseensa ja Pyhän Hengen lähettämiseen. Tätä me jatkamme edelleen ja julistamme uudelleen evankeliumia ympäristössämme ja pienessä globalisoituneessa maailmassamme.

Kardinaali Peter Turkson herätti keskustelua, kun hän näytti synodissa kiistanalaisen YouTube-videon islamista ja sen laajenevasta demografiasta Euroopassa. Videon esittämät tilastotiedot on kumottu, mutta erään nimeltä mainitsemattoman piispan kuitenkin kerrotaan todenneen, että Turkson ”ainakin sai meidät keskustelemaan jostakin muustakin kuin ensikommuunion ja vahvistuksen järjestyksestä”. Mikä oli sinun kokemuksesi tästä?

Olin läsnä, ja kokemukseni oli se, että esitetyt tilastotiedot eivät pitäneet paikkaansa. Syntyi jonkin verran reaktioita, mutta ei ollut aikaa kovin monille kommenttipuheenvuoroille, koska meillä oli kiire itse piispainsynodin parissa. Se oli kyllä hiukan odottamatonta ja samalla huonosti valmisteltua. Videon luvut eivät myöskään heijasta sitä tilannetta, joka meillä Euroopassa ja muissa maissa nykyään on. Henkilökohtaisesti olin sitä mieltä, että se ei sopinut ohjelmaan ja että meidän pikemminkin on puhuttava rakkaasta Jeesuksesta Kristuksestamme, joka on koko historian Herra – sekä menneen että tulevan.

Oli kuitenkin mielenkiintoista, kun eräs aasialainen piispa kertoi kokemuksistaan muslimeista, jotka kääntyivät kristinuskoon. Tuon piispan mukaan monet heistä perustelivat kääntymystään näin: ”Ilo ja vapaus ovat syy, jonka vuoksi tahdomme kääntyä. Iloa ja vapautta ei ole islamissa.”

Mitkä ovat päähaasteet katoliselle evankelioimiselle jälkikristillisessä Norjassa?

Joka ainoa päivä, kun nouset ylös etkä tiedä, mitä tapahtuu, jos sinulla on jokin konflikti työssä, perheessä tai kadulla: pysähdy, sulje silmäsi ja sano rakkaalle Jumalallesi: ”Jumalani, rakas Jeesukseni, minä rakastan sinua, minä kuulun sinulle, minä seuraan sinua, minä kuulen sanaasi – eikä se ole vain suussani, vaan pidän sen sydämessäni.”

Tämä on jotakin, mitä suosittelen kaikille. Tavallisia yksinkertaisia rukouksia, joita meillä jo on, Raamattua, joka löytyy kotoa ja internetistä, lyhyitä lauseita, psalmeja, ja pyhiemme hyvää esimerkkiä kautta koko historian, myös omana aikanamme äiti Teresan, autuaan Johannes Paavali II:n ja monien muiden avulla.

On kuulunut kriittisiä ääniä, että piispainsynodi merkitsee paljon puhetta, mutta vähän konkreettista sitoumusta ja toimintaa. Mikä oli sinun kokemuksesi näistä viikoista?

Tämä oli ensimmäinen kertani synodissa. Meitä todellakin oli yhteensä 262 kardinaalia ja piispaa sekä vielä muita nimettyjä asiantuntijoita, joten väkeä oli paljon. Yritin kuitenkin olla hyvin valmistautunut, seurata koko ohjelmaa ensimmäisestä päivästä alkaen, lukea asiakirjat ja samalla yhdistää sen, mikä on pitkästyttävää tai vaikeaa – istua pitkiä aikoja hiljaa paikallaan ja vain kuunnella – , siihen mitä tapahtui aikaisemmin tai seuraavaksi. Että esimerkiksi voi kahvitauolla keskustella kardinaali Meisnerin, kardinaali Schönbornin, filippiiniläisen arkkipiispan tai kenen kulloinkin kanssa.

Tämä ehkä onkin yksi hyödyllisimmistä asioista, että epämuodollisesti voi vaihtaa kokemuksia kaikkialta maailmasta olevien kollegojen kanssa?

Aivan oikein. Samanaikaisesti meitä oli enimmillään 400 osanottajaa. Kun seuraa koko ohjelman tunti tunnilta tulee kyllä jo aika väsyneeksi, mutta olin myös hyvin tyytyväinen!

Täältä meiltä katsoen oli aika hienoa, että puheessaan synodin lopussa paavi Benedictus XVI mainitsi Norjan esimerkkinä kasvavasta kirkosta. Paavi oli myös läsnä, kun esitit puheenvuorosi synodissa. Mitä oikeastaan kerroit hänelle?

Minulla oli siis onnea, että paavi oli läsnä synodissa minun puheenvuoroni aikana, enkä tiedä ketä siitä pitäisi kiittää. Ehkä karmeliittasisaria, jotka rukoilivat puolestani koko ajan.

Puhuin Pohjoismaiden piispainkokouksen, kaikkien viiden maamme edustajana. Puheessani mainitsin, että piispainkokous oli toivonut, että painotettaisiin sitä, mistä kaikki iloitsemme ja mikä on positiivista – ei vain suuria ongelmia, kuten monet muut piispat tekivät.

Siksi sanoin paaville, että me kasvamme, että tarvitsemme uusia kirkkorakennuksia, että meillä on käännynnäisiä – ja että on enemmän niitä, jotka kääntyvät katoliseen uskoon kuin niitä, jotka jättävät kirkon.

Eikö kääntymysten määrä Norjassa ole kuitenkin pysynyt pitkän aikaa vakiona, joka vuosi n. 100?

Kun katsomme kaikkia Pohjoismaita, liittyviä on enemmän kuin niitä, jotka jättävät meidät. On myös enemmän kastettuja kuin kuolleita, ja kirkossa käyvien määrä on suhteellisen suuri. Pohjoismaissa myös tavalliset ihmiset, ei-uskovatkin, ovat kiinnostuneita hengellisistä asioista ja totuuden etsimisestä.

Mainitsin lisäksi, että olosuhteet usein ovat vaikeat pitkien etäisyyksien ja pimeän ajan vuoksi, ja että pappimme usein matkustavat jopa 2000 kilometriä viikossa viettämään messuja ja tapaamaan ihmisiä.

Haluan kuitenkin sanoa, että paavin kommentit sekä yllättivät että ilahduttivat minua paljon, ja vaikka hän mainitsi Norjan, uskon, että hän tarkoitti kaikkia Pohjoismaita.

Piispa Grgic: virallinen agenttimme Roomassa?

Kyllä, luulen olleeni ainakin pieni agentti meidän kaikkien puolesta.

Andreas Dingstad

Pyhimys

Pyhä Franciscus ja rahan maailma

OSA 2/3

II RAHATALOUDEN OLEMUS

Franciscus eli yksinkertaisessa talousjärjestelmässä ja näki alkuaskeliaan ottavan rahatalouden. Kuluneina vuosisatoina rahamaailma on muuttunut rajusti ja monimutkaistunut kaikenkattavaksi systeemiksi. Se minkä Franciscus näki selkeästi, on nyt vaikeasti tajuttavaa ja hallittavaa. Jos haluamme pitää kiinni Franciscuksen periaatteista, meidän on pakko tarkastella rahajärjestelmän kehittymistä. Franciscus ei ole menettänyt voimaansa, mutta kohteet ovat muuntautuneet kameleontin tavoin.

Talousjärjestelmä syntyi vastaamaan tuottamisen, kuluttamisen ja tulevaisuuteen varautumisen perustarpeisiin. Kädestä suuhun -talous muuttui ylijäämien kertymiseksi, ja syntyi omistaminen ja kaupankäynti, aluksi vaihtotaloutena, johon jo varhain lisättiin välineeksi raha. Turvallisuuden tarve ja pelaamisen vietti synnyttivät ääri-ilmiöitä, kuten tuotannon keskittymisen, liiallisen kulutuksen ja varsinkin halun rikastua.

Klassinen taloustiede kuvaa taloutta käyttäen optimoinnin käsitettä. Puhuessaan utiliteetin maksimoinnista talousteoria ei ota kantaa moraaliin, ainoastaan mallittaa talouden toimintaa ja pyrkii kehittämään menetelmiä sekä erilaisten talouden piirteiden käyttöön että riskien hallintaan. Talousteoria ei pyri poistamaan epävarmuutta, koska talous on peli, ja pelissä riskiä ei voi poistaa, ja se on myös talouden työväline.

RAHAN KÄSITE

Moderni talous toimii rahan välityksellä. Rahalla on kolme tehtävää. Se on vaihdon väline, eli se toimii välikappaleena myytäessä ja ostettaessa tavaroita ja palveluita. Toiseksi sen täytyy olla arvon säilyttäjä, tavallaan aikakone, joka siirtää arvon myöhempää käyttöä varten. Kolmanneksi sen täytyy olla arvon mitta eli laskennan yksikkö.

Rahan synnystä on kaksi teoriaa. Karl Mengerin mukaan raha syntyi maatalousyhteiskuntien alkaessa spesialisoitua, jolloin syntyi tarve hankkia hyödykkeitä maatilan ulkopuolelta. Barter - eli vaihtotalous - ei ole tehokasta, ja vaihdon kustannuksia alennettiin keksimällä raha. Paras raha on se, joka minimoi kaupankäynnin sisäiset kustannukset.

Rahan on täytettävä mainitsemamme kolme vaatimusta. Kaikki tuotteet eivät kelpaa rahaksi. Useimpien tavaroiden arvo laskee nopeasti, eivätkä ne sovi arvon mitaksi tai säilyttäjäksi. Ihmisten täytyy myös olla yhtä mieltä siitä, mikä on rahaa, eikä Mengerin teoria ratkaise tätä kysymystä.

Tähän tarvittiin valtion kehittyminen. Valtiolla on voimakas kiinnostus siirtää toimintansa pois vaihtotaloudesta. Viljan, turkisten, tiilien ja orjien varastointi tai jatkuva ostaminen ja myyminen valtion tarpeiden kattamiseksi on käytännössä mahdotonta. Siksi valtiot ottivat käyttöön rahan ja samalla ratkaisivat rahavälineen legitimoinnin: valtio asevoimineen takasi kolikoiden ja setelien hyväksymisen. Tulot ja menot voitiin mitata ja niitä voitiin verottaa. Valtio sai myös lisätuloja laskemalla liikkeelle rahaa yksinoikeudella. Rahaan tarvittiin siis sekä toimivat markkinat että toimiva valtio. Esimerkiksi euron vaikeudet johtuvat siitä, että sen takana ei ole kiinteätä valtiota, vaan joukko erillisiä yksiköitä.

RAHAN LUOMINEN: PANKIT

Rahan luominen tapahtuu pankkien välityksellä ja moderni rahajärjestelmä syntyi varhaiskeskiajalla pankkitoiminnan kehittyessä. Italiassa syntyi suuria omaisuuksia idänkaupan avulla, ja ristiretket aiheuttivat pääomantarvetta. Rikkaiden kauppiaiden kannalta rahan on oltava varsinkin sijoittamisen ja omaisuuden säilyttämisen väline, ja tästä syystä rahaa on laskettava liikkeelle ja siitä perittävä korkoa. Finanssimaailman rakenteet kehitettiin Franciscuksen Italiassa, tarvittavaa matematiikkaa myöten, ja rahan terminologia heijastaa vieläkin italialaista alkuperää. Pankit loivat rahoitusmekanismin uusille talouden ja teknologian ideoille. Prosessi levisi pohjoiseen ja sai vauhtia reformaatiosta, koska protestantit ruhtinaiden myötävaikutuksella hyväksyivät rahatalouden mekanismit laajemmin kuin katolinen kirkko, esimerkiksi Jean Calvinin nähdessä kaupallisen menestyksen merkkinä Jumalan suosiosta.

Pankki tekee taloudessa kaksi elintärkeätä operaatiota. Ensinnäkin se ottaa vastaan olemassa olevaa rahaa ja jakaa sen mahdollisimman tuottavalla tavalla erilaisten toimintojen rahoittamiseksi. Toiseksi pankit myös luovat uutta rahaa: jokaista sisääntulevaa rahayksikköä kohti pankki laskee liikkeelle lainaa useampia rahayksikköjä. Siirtämällä tällaista rahaa asiakkailleen pankki itse ottaa riskialtista lainaa tulevaisuudesta, perustellen toimintaa rahoitusprosessissa syntyvällä oletetulla lisäarvolla. Jos tällaista ei synnykään, joudutaan vaikeuksiin.

Rahan luominen, joka tapahtuu valtion valvonnassa, on erittäin monimutkainen ja vaikeasti kuvattava, ja yleensä sen kuvaukset ovat aina osatulkintoja. Todellisuuden järjestelmä on valtava ja simultaaninen - kaikki vaikuttaa kaikkeen samanaikaisesti. Tällöin pankkien tehtävä on vitaalisen tärkeä. Pankit auttavat yrityksiä ja yksilöitä hallinnoimaan finanssejaan. Ne välittävät pääomaa tarjonnan, siis ylijäämiä omistavien investoijien ja eläkerahastojen ja kysynnän, esimerkiksi laajentuvien yritysten ja palveluitaan rahoittavien hallitusten välillä. Pankit kierrättävät rahan ja jakavat eli allokoivat sitä tarvitseville kansantalouden alueille. Ne myös kontrolloivat rahan kiertonopeutta, jolla on kiinteä sidos inflaatioon ja kasvuun.

Raha ei ole ainoa finanssijärjestelmän välttämätön rakennemateriaali. Järjestelmä tarvitsee myös turvallisuutta, luottamuksen ja riskien hajauttamisen muodossa. Perinteisellä tavalla toimiessaan pankit tuottavat luottamusta ja turvallisuutta, mutta sitä myyvät myös vakuutuslaitokset. Erot pankkien ja vakuutuslaitosten välillä ovat vähitellen madaltuneet. Finanssituotteet ovat yhdistelmätuotteita, joissa myydään sekä rahan ominaisuuksia, kuten arvon säilymistä ja tuottoa, että riskin hajauttamista. Tähän liittyy myös valtava piilevä riski, koska kahden tekijän liittäminen yhteen synnyttää ristiriidan, varsinkin jos tuotetta aletaan manipuloida ahneuden nimissä.

Finanssijärjestelmä on pohjimmiltaan olemassa vain reaalitalouden rahoittamiseksi sekä jo syntyneiden pääomien sijoittamiseksi reaalitalouteen. Kuitenkin samalla tavalla kuin Franciscus näki omana aikanaan laimentuneen kristinuskon, me näemme laimentuneen ja rikkaruohojen täyttämän finanssimaailman. Jokaisella ihmisellä ja organisaatiolla on erilainen motivaatio toimia talousjärjestelmässä ja motiivit vaihtelevat päivittäisestä toimeentulosta omaisuuden sijoittamiseen, tai bonuksien tai miljardiomaisuuksien tavoitteluun. Rahajärjestelmää voidaan käyttää ja manipuloida pelkästään monetaarisen rikastumisen vuoksi, ilman tuotannollisia, teknologisia tai yhteiskunnallisia päämääriä. Millaista toimintaa pankit parhaiten tukevat, pelaajien vai tavallisten ihmisten?

On muistettava, että finanssijärjestelmässä esiintyy kahdenlaisia sijoittajia. Toiset pyrkivät turvaamaan pääomansa, kuten eläkevakuutusrahastot. Toiset pyrkivät rikastumaan järjestelmän avulla. Puhtaat keinottelijat hyötyvät järjestelmän jatkuvasta monimutkaistumisesta. Laajentumisensa ja syvenemisensä aikana talousjärjestelmä luo rikastumispisteitä, jotka ovat epälineaarisia. Tällaisia syntyy myös kaupankäynnissä ja vallankäytössä, mutta finanssiala tarjoaa eniten spottimahdollisuuksia ahneuden valtaamille. Lineaarisella ”fransiskaanisella” työllä on vaikea rikastua niin, että Ahneus tulisi tyydytetyksi.

RAHATALOUDEN MONIMUTKAISTUMINEN

Medicien pankkitoiminta oli yksinkertaista eikä ajan mittaan vastannut yhteiskunnan tarpeita.

Rahoitusta tarvitsivat kaupankäynti, valtio ja kehittyvä teknologia. Valtio ja kaupankäynti ovat olennaisesti lineaarisia tarpeita; niiden rahoitusmalli pysyy melko vakiona. Toisin on teollisuuden ja teknologian laita. Ne monimutkaistuvat nopeasti, ja niihin liittyy suurempaa ennalta-arvaamattomuutta kuin valtion toimintaan. Rahoituksen on tarjottava pääomaa monimutkaistuvalle teollisuudelle ja samanaikaisesti hajautettava siihen liittyviä riskejä.

Talousjärjestelmä perustuu yhä enemmän jatkuvaan muutokseen: uuteen

Keinottelijat pyrkivät piilottamaan riskit uhreiltaan, samalla minimoiden omat riskinsä. Usein he onnistuvat siirtämään tappiot mekanismin sisällä muille: tallettajille, lainanantajille, valtioiden veronmaksajille, meille kaikille.

Pyhimys

teknologiaan, sen kehittämiseen, tuottamiseen ja käyttöönottoon. Teollisen vallankumouksen aikana tuotannon tarpeet synnyttivät jatkuvan kasvun. Teknologinen kehitys jakaantuu ja uudelleen jakaantuu puunmuotoisesti miljardeihin yksittäisiin silmuihin, joissa toiminta ja myös yhteiskunnan muuttuminen tapahtuvat. Rahoituksen on samalla tavalla kyettävä jakautumaan joustavan puunmuotoisesti pystyäkseen ruokkimaan kehityksen vaiheita. Kommunismi ei toiminut, koska keskusjohtoinen rahoitusmalli ei tukenut teknologiaa riittävällä tavalla.

Teknologiaan liittyy runsaasti riskejä, ja sen vaiheita on vaikea ennustaa: on liki mahdotonta sanoa, mikä erityinen teknologia lyö itsensä läpi. Rahoitussysteemin on siis kyettävä kattamaan epäonnistumisen riskejä. Tällöin yhden onnistuneen tuotteen on maksettava monet epäonnistumiset.

Jotta rahoittajat suostuisivat ottamaan tällaisia riskejä, tarvitaan järjestelmää, jossa riskejä hajautetaan mahdollisimman paljon ja joka epälineaarisesti palkitsee lopullisen onnistumisen. Puhuimme edellä rikastumispisteistä, ja on todettava, että teknologian kehittyminen vaatii tällaisten pisteiden olemassaoloa vastineena epäonnistumisen mahdollisuudelle. Jos hyväksymme teknologian kehittymisen ja maailmantalouden laajenemisen, meidän on syytä myös hyväksyä rahoitusjärjestelmän vastaava monimutkaistuminen.

RAHATALOUDEN RAPPEUTUMINEN

Rahatalous kärsii pahoin rappeutumisesta. Rikastumispisteet eivät ole henkilökohtaiseen tarkoitukseen räätälöityjä, mutta näin niitä usein käytetään. Finanssijärjestelmän monimutkaisuudella on teknologian tarpeiden lisäksi kaksi muutakin syytä: verotuksen minimointi ja rikastumismahdollisuuksien tahallinen lisääminen. Kummankin taustalla on Ahneus.

Kaikki rahoitussysteemin osallistujat eivät halua kehittää teknologiaa tai yhteiskuntaa, eivätkä turvata eläkerahastoja. He pelaavat järjestelmään sisältyvillä mahdollisuuksilla: riskien naamioimisella, lupauksilla isoista voitoista ja verottomasta tuotosta. Peli tapahtuu puhtaasti rahajärjestelmän sisällä, vailla reaalitaloudellisia päämääriä. Jos finanssityövälineitä käytetään oikein: esimerkiksi yhteiskunnan kehittämiseen tai teknologian rahoittamiseen, jokainen voi voittaa pelissä. Sen sijaan järjestelmän keinotekoinen vaahdottaminen ei synnytä mitään uutta reaalimaailmaan, ja peli on aina nollasummapeliä, joka tuhoaa olemassaolevia arvoja ja suuntaa resursseja karkeasti väärin.

Järjestelmän monimutkaista rakennetta käytetään hyväksi luomalla puhtaita finanssituotteita, joilla ei ole mitään tekemistä reaalitarpeiden kanssa ja jotka ovat olemassa yksinomaan finanssimaailman sisällä. Myös niiden suunnittelu, tuotteistaminen, markkinointi, riskit ja voitot ovat olemassa vain järjestelmän sisällä. Kuitenkin raha on samaa mitä reaalimaailma käyttää, ja otetut riskit asettavat koko tuotantojärjestelmän vaaralle alttiiksi. Uusien finanssi-instrumenttien lupaamat suuret voitot houkuttelevat niitäkin sijoittajia, joiden motiivi ei ole ahneus vaan ainoastaan säilyttäminen.

Keinottelijat pyrkivät piilottamaan riskit uhreiltaan, samalla minimoiden omat riskinsä. Usein he onnistuvat siirtämään tappiot mekanismin sisällä muille: talletajille, lainanantajille, valtioiden veronmaksajille, meille kaikille.

Juuri näin kävi vuosituhannen vaihtuessa. Ahneus kasvatti finanssimaailman paljon reaalimaailmaa suuremmaksi. Vuonna 2008 maailman yhteenlaskettu kansantuote oli noin 60 biljoonaa dollaria, mutta yhteenlasketut finanssivastuut monikerroksesta järjestelmästä johdannaisineen olivat noin 1000 biljoonaa. Kaikki riskit pyrittiin kätkemään, ja finanssijärjestelmä karkasi täydellisesti käsistä. Tähän oli syynä pelkästään ihmisten ahneus ja piittaamattomuus. Filosofisena taustana oli jumalaksi korotettu hedonistinen yksilön oikeus rikastua. Filosofi Ayn Rand ja hänen vaikutusvaltaisin oppilaansa Alan Greenspan, Yhdysvaltain valtionpankin pääjohtaja, on usein mainittu hedonistisen filosofian tärkeimpinä taustahahmoina ja katastrofin arkkitehteina.

Katsokaamme hieman lähemmin, miten maailma joutui nykytilaan, joka on Franciscuksen opetusten vastainen.

MAAILMANTALOUDEN KRIISI

Tapahtumasarja on kaksiosainen. Ensimmäinen tarina kertoo talouden tarkoituksellisesta monimutkaistumisesta, ja se kuuluu rahatalouteen. Toinen on reaalitalouden tarina globaaleista vientikoneista.

Aikojen kuluessa on säädetty monia lakeja finanssien räikeimmän hyväksikäytön rajoittamiseksi. Tehokkain pankkien ahneuden este oli Yhdysvalloissa voimassa ollut Glass-Steagallin laki vuodelta 1933. Se kielsi talletuspankkeja keinottelemasta ja asetti rajat finanssi-instrumenteille. Presidentti Clintonin hallinto kumosi Glass-Steagallin lain lopullisesti vuonna 1999, ja monien mielestä nykyiset vaikeudet saivat tällöin syntynsä. Riihaton ahneus ja finanssimaailman monimutkaistaminen nakersivat vähitellen pohjaa pois reaalitaloudelta ja keskittivät ihmisten huomion rikastumiseen erilaisten finanssikeksintöjen avulla.

Glass-Steagallin häviämisen jälkeen raha alkoi luoda rahaa käyttäen työvälineinään johdannaisia, osakkeita, lainoja, futuureita, vakuutuksia ja menetelmänään finanssituotteiden loputonta kerrostamista ja niputtamista uusiksi finanssituotteiksi. Tämän väitettiin hävittävän riskit ja luovan uutta varallisuutta. Mitään tällaista ei tapahtunut, mutta sen sijaan systeemiin tuli suuri määrä rikastumismahdollisuuksia, jotka samalla ovat riskin ja moraalittomuuden kasvupisteitä. Jo vosituhannen vaihteessa tiedettiin, että tällaisen järjestelmän romahdusalttius kasvaa voimakkaasti. Korttitalo tai hiekkakasa ovat tiedemiestenkin käyttämiä sanallisia kuvauksia.

Finanssijärjestelmä muuttui valtavaksi kuplaksi, ei kuitenkaan pelkästään pankkeinottelijoiden toimesta. Myös valtiot osallistuivat kehitykseen. Kupla-instrumenttien kysyntä johtui osittain kahden globaalisen vientimekanismin toiminnasta: toisaalla Saksan ja Etelä-Euroopan kesken, ja toisaalla Yhdysvaltain ja Kiinan välillä. Kummassakin koneessa oli osapuoli, jolla oli rajatta kasvava velka, ja toinen osapuoli, joka antoi rajatta velkaa vastineeksi tuotteidensa kysynnälle. Kummatkin synnyttivät samankaltaisia finanssitarpeita. Velkaantuvan osapuolen tuottavuus laski, koska kukaan ei enää investoinut tuottavuuteen - velkojat taas sijoittivat ylijäämiään kuplatalouteen. Eurovaluutta toimi tässä systeemissä välineenä: Välimeren maat pitivät huonon tuottavuutensa avulla euron Saksan kannalta sopivan halpana. Yhdysvallat taas maailman varantovaluutan haltijana painoi dollareita niin paljon kuin halusi. Kaikki näyttivät hyötyvän, mutta niin dollariin kuin euroonkin syntyi sisäinen rakenneheikkous, ja eri alueiden tuottavuus kehittyi rajusti eri suuntiin. Euroopassa syntyi aluksi näkymätön mutta nopeasti syvenevä railo.

Yksilötasolla kuviteltu rikastuminen jäi harvojen pelaajien haltuun, mutta finanssialan taikavoima veti mukaansa yhä enemmän lahjakkuutta - esimerkiksi Britanniassa insinöörikoulutus koki romahduksen, joka nyt pidentää talouden tuskaa. Lopulta puhtaan ahneuden varaan rakennettu järjestelmä romahti. Myös demokratia ja luottamus demokratiaan kärsi valtavan iskun. Suurin osa pelaajista sekä viattomat sivustakatsojat köyhtyivät. Kaikki maat eivät kuitenkaan peliin osallistuneet. Suomi on säilyttänyt sekä maineensa että reaalitaloudellisen pohjansa paremmin kuin monet muut.

Finanssikriiseissä on aina taustalla vuosia kestänyt liiallinen luoton kasvu ja riskinotto, mikä päättyy luotonannon romahdukseen. Tämä aiheuttaa reaalitaloudessa katastrofaalista jälkeä, josta toipuminen kestää useita vuosia. Kriisit ovat olleet endeemisiä jo vuosisatoja, mutta viime vuosina itse systeemi kehittyi suuntaan, jota voi kuvata ainoastaan kriisien syntyä suosivaksi. Aikaisemmin tällainen valtioiden velkaantuneisuus liittyi vain isompiin sotiin mutta nyt on rauhan aika. Vain jättimäinen systeeminen vinosuuntaus voi aiheuttaa tällaista.

Romahduksen syyt on kylläkin osattu analysoida tarkasti. Niistä myös varoitettiin, mutta ahneus tukki päättäjien korvat. Supermonimutkaisen finanssijärjestelmän kuvaamiseksi käytetään niin sanottua hiekkakasamallia. Järjestelmän kaikki osat ovat sidottuja toisiinsa erittäin monimutkaisilla mekanismeilla: investoinnit, velat, johdannaiset, futuurit, valuutat, kaupankäynti muodostavat eritasoisia yhteensidottuja osia samasta systeemistä. Jokainen osallistuja pyrkii vähentämään riippuvuuttaan riskialttiiksi koetuista järjestelmän osista, mikä on mahdotonta. Riskien piilottamiseen käytetyt keinot, kuten finanssituotteiden niputus, ainoastaan lisäsivät kokonaisriskiä ja kytkivät systeemiin yhä tiukemmin myös ne osallistujat, jotka eivät edes pelannet riskipeliä. Finanssijärjestelmä vuonna 2008 oli kriittisessä tilassa, ja yksi ainoa tapahtuma, Lehmann-pankin kaatuminen, riitti romauttamaan koko hiekkakasan. Eikä se ole ohi, me elämme edelleen järjestelmän kaatumisvaihetta.

Jarno Tarkoma OFS (postul.)

Alustus Fransiskaanimaallikoiden kokouksessa Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa 16.10.2012.

Ekumeeninen pyhiinvaellus Italiaan 20.-27.5.2013

Assisi (2 yötä), Siena (2 yötä) ja Rooma (3 yötä)

Oppaina piispa Teemu Sippo (kat.), piispa Eero Huovinen, museoneuvos Anja-Tuulikki Huovinen ja kappalainen Antti Kruus. Ainutlaatuinen matka Italian tärkeimpiin pyhiinvaelluspaikkoihin. Aito ekumeeninen pyhiinvaellus, jossa eri perinteiden mukaisia jumalanpalveluksia ja rukoushetkiä.

Hinta n. 1250€ (2hh, ed. hot. Roomassa)

Sis. mm. suorat lennot Finnairilla, kuljetukset, hotellit keskustoissa (aamupala), sisäänpääsyt, 2 ateriaa, asiantuntevan opastuksen ja opaskirjasen!

Tied. ja Ilm: Antti Kruus, sp@anttikruus.com tai tekstiviestillä 040 5460 844. Huom! **Matka täytetään ilm.järjestyksessä.**

Kukaan ei voi palata menneeseen
ja tehdä uutta alkua,
mutta kuka tahansa voi aloittaa tänään
ja tehdä loppumatkan
haluamansa kaltaiseksi.

Tuntematon

Artikkeleita

Jerusalemin Pyhän Haudan ritarien pyhiinvaellus Portugaliin

Meitä lähti matkaan täysi tusina. Johtajana oli käskynhaltijamme Matias Sarimo. Suurpriorimme piispa Teemu oli myös mukana. Saimmekin useaan kertaan todeta, millainen vaikutus piispan läsnäololla on katolisessa maassa. Ovet aukeavat. Viimeksi viimeisenä matkapäivänä avattiin Lissabonin klarissaluostarin ovi, jossa saimme tutustua yhden Fatiman näkijän viime vaiheisiin ko. luostarissa.

Fatiman ihmeet tapahtuivat vuonna 1917. Silloin kolme paimenessa ollutta lasta näki ensin Neitsyen ilmestymisestä ilmoittaneen enkelin ja sitten kuusi kertaa Neitsyt Marian. Neitsyt ennusti lasten elämänkulun ja antoi heille sanomia välitettäväksi maailmalle, ohjeita elämää varten, sekä pyysi kappelin rakentamista ihmeiden tapahtumapaikalle. Viimeisellä ilmestyskerralla paikalla oli 70 000 ihmistä, myös lehtimiehiä ja epäilystensä vuoksi paikalle tulleita ateisteja. Vain lapset näkivät Neitsyen, mutta kaikki muut saivat nähdä ”aurinkoihmeen”, eli toivomansa/pelkäämänsä merkin. Fatimassa käy nykyään vuosittain n. 5 miljoonaa pyhiinvaeltajaa. Heitä varten on juuri rakennettu uusi kirkko, johon mahtuu kerrallaan n. 8500 ihmistä. Tutustuimme sekä vanhaan basilikaan että tähän uuteen kirkkoon. Vietimme piispa Teemun johdolla messun kappelissa, joka on rakennettu ilmestysten paikalle alkuun kohonneen pienen kappelin ympärille. Vaikka messumme oli suomenkielinen, paikalla olleista portugalilaisista kukaan ei lähtenyt pois, vaan he tulivat myös kommuuniolle. Messun yhteydessä piispa siunasi Fatiman Neitsyt Marian patsaan, joka Suomen käskynhaltijakunnalle lahjoitettiin.

Fatiman lisäksi saimme nähdä muutakin Portugalia: matkamme alkoi Porton kaupungista, josta kiertelimme Fatiman kautta Lissaboniin. Vietimme päivittäiset messut eri kirkoissa, vuoroin suurissa katedraaleissa ja pienissä kappeleissa.

Jerusalemin Pyhän Haudan ritarit on maailmanlaajuinen järjestö. Portugalin käskynhaltijakunta oli tietoinen matkastamme, ja sen sihteeri seurasi matkamme edistymistä. Jo ensimmäisenä iltana Portossa meitä tuli tervehtimään ritarikunnan sektionjohtaja. Saimme häneltä kuulla, että läheisessä Bragan kaupungissa on ritarikunnan oma kappeli. Braga on muutenkin Portugalin kirkon tärkeä keskus. Niinpä muutimme matkaohjelmaa, ja tutustuimme Bragaan ja vietimme messun tuossa ritarikunnan kappelissa. Ensimmäisenä Lissabonin-iltanamme saimme lisäksi kutsun osallistua Pyhän Haudan ritareitten messuun, joka vietettiin kriittisiksi muuttuvien Palestiinan tapahtumien takia. Ritarikunta työskentelee Pyhällä maalla yrittäen mm. auttaa alueen kristittyjä tukemalla kouluja ja Betlehemin yliopistoa. Kristityt ovat melkein kaikki palestiinalaisia. Alueen kiristynyt tilanne uhkaa nimenomaan heitä. Siksi rukoilimme yhdessä portugalilaisveljien ja –sisarien kanssa messussa rauhaa, ja ainakin aselepo saatiinkin. Messun jälkeen meillä oli tilaisuus tavata paikallisia ritareita ja daameja.

Tutustuimme matkalla laajalti Portugalin historiaan ja mm. moniin kirkkoihin ja luostareihin. Meillä oli Portugalin käskynhaltijakunnan suosittelemana matkaa hoitamassa paikallinen matkatoimisto, jonka erinomainen, iloinen ja puhelias opas Rui oli valmis tekemään myös halutut muutokset matkaohjelmaan. Hänen sujuvan amerikaneglantinsa ansiosta tietämyksemme lisääntyi huomattavasti. ”Galaksin paras” pikkubussimme kuljettaja Miguel huolehti turvallisesta ja joutuisasta matkanteosta. Saatamme jatkossakin turvautua tämän uskonnollisaiheisiin matkoihin erikoistuneen toimiston palveluihin!

Jerusalemin Pyhän Haudan ritarit
Markku Vähätalo

Lukijoilta

Tekojen moraalinen intentio ja lääkärinä toimiminen

Arvioitaessa jonkin teon moraalista oikeutusta on otettava huomioon kolme seikkaa – teon kohde, tekijän aikomus (intentio) sekä olosuhteet. Nämä kolme muuttujaa vaikuttavat siihen, onko teko moraalisesti väärä (synti) vai ei, ja, jos se on väärä, onko teossa piirteitä, jotka lieventävät sen moraalista tuomittavuutta (pahuutta).

Yhteiskunnassamme ja ympärillämme tapahtuu jatkuvasti tekoja, jotka ovat ristiriidassa kristillisten arvojen kanssa eivätkä ole moraalisesti hyväksyttäviä. Lääketieteen alalla tällaisia asioita ovat tietenkin abortti ja eutanasia, jotka ovat aina moraalisesti tuomittavia, sillä niissä riistetään ihmishenki. Ihmishengen riistäminen sotii mm. Jumalan kuudetta käskyä vastaan. Synnillisyyttä ei lievennä esim. eutanasian tekijän aikomus (intentio), joka on hyvä: kärsimyksen lieventäminen. Tässä teon moraaliseen tuomittavuuteen kyllä vaikuttaa tekijän hyvä intentio, mutta teko sinänsä on silti synti, josta tekijä on edesvastuussa. Mitä enemmän sekularisoitunut yhteiskunta korostaa hyvän intention ja olosuhteiden tekojen moraalista tuomittavuutta lieventäviä seikkoja, sen hämärämmäksi muodostuu keskustelussa asian ydin: eutanasia on murhaamista eikä kuulu kristilliseen arvomaailmaan. Aborttikeskustelu ennen liberaalisen aborttilain hyväksymistä on esimerkki siitä, miten moraalisesti tuomittavasta teosta unohtuu teon kohde (ihmiselämän lopettaminen) ja korostetaan hyvää intentiota (esim. sosiaalisin indikaatioin tehtävä abortti) ja olosuhteita (varattomuus, päihdekäyttö, mukavuudenhalu).

Mutta näiden raskaiden moraalikysymysten lisäksi on paljon muita tekojen moraalia koskevia kysymyksiä, jotka koskettavat lääkäreitä. Yhä enemmän lääkärin ja potilaan väliseen suhteeseen työntyvät yhteiskunnan vaatimukset. Lääkärin on potilas-lääkärisuhteen rikkoen tehtävä erilaisia ilmoituksia viranomaisille, koska yhteiskunnan lainsäädännössä on päätetty että tietyt potilaan teot tai ominaisuudet ovat vahingollisia. Lääkärin on ratkaistava ilmoittaako hän potilaan ajokyvystä, aseen pitämisestä, tarttuvasta taudista tai rikollisuudesta viranomaiselle, jos tämä on yhteiskunnan vaatimus. Onko siis salassapitovelvollisuus moraalinen velvollisuus vai voiko siitä luopua – ja miten löyhin perustein – yhteiskunnan vaatimuksesta? Näihin tilanteisiin ei ole selkää juutalais-kristillisiin arvoihin pohjautuvaa moraaliteologista vastausta. Näissä tilanteissa lääkärin on toimittava niin, että teon moraalinen tuomittavuus on mahdollisimman pieni tai niin että teko on moraalisesti arvokas (laudabilis). Ei helppoa.

Lääkärin tietoisuuden tekojen moraalisesta oikeutuksesta on oltava erityisen selvä kun potilaana on vajaatoiminen potilas. Intentiona pitää olla teon objektille (potilaalle) hyvän tekeminen. Usein lääkärin tieto ja kokemus ovat ylivertaisia ja potilaan tieto ja ymmärrys ovat puutteellisia tai vääriä. Potilaslaki määrää, että potilasta hoidetaan yhteisymmärryksessä tämän kanssa ja niin tietenkin tehdään. Lääkärin moraalinen velvollisuus on pyrkiä vaikuttamaan hoitopäätöksiin niin, että ne ovat lääkärin osaamisen perusteella aina potilaalle eduksi. Jos potilas ei ymmärrä toisenlaisen ratkaisun seurauksia, on lääkärin tarkoin selitettävä vaihtoehdot. Jos potilas tästä huolimatta valitsee terveytensä kannalta huonon vaihtoehdon, on potilasta edelleen hoidettava yhteisymmärryksessä tämän päätöksen kanssa. Aikuisikäisten Jehovan todistajien verensiirtokielto on hyvä esimerkki tällaisesta tilanteesta.

Entä lääkäri jolla on vastuuta laajemmin yhteiskunnassa, esim. hallinnossa tai luottamustehtävissä? Näissä tilanteissa tekojen merkitsevyys kasvaa, sillä ne koskettavat monia ihmisiä. Voiko lääkäri esimerkiksi olla päättämässä varojen käyttämisestä elämää ja terveyttä eiylläpitäviin kohteisiin, jos samoja varoja voidaan käyttää sairauden, kärsimyksen ja kuoleman vähentämiseen? Missä tilanteessa poliittisessa luottamustoimessa oleva lääkäri voi ja uskaltaa poiketa ryhmän päätöksestä, jos päätös on ristiriidassa moraalisten arvojen kanssa?

Tekojemme moraalisen oikeutuksen vaa’assa vaakakuppeja on kaksi. Teemme moraalisesti hyviä tekoja (plussaa) mutta emme aina (miinusta). Punnuksia kasautuu elämän aikana molempiin vaakakuppeihin. Tämän elämän aikana on mahdollisuus lisätä plussatiliä, joka on suositeltavaa. Pietarin portillahan sitten katsotaan, millainen on tilinpäätöksen lopputulos ja mihin suuntaan se sielua vie.

Robert Paul

Julkaistu Suomen Kristillisen Lääkäriseuran jäsenlehdessä 2/2012

Lukijoilta

Kysymys palvonnasta

Törmäsin mielenkiintoiseen asiaan sattumalta, jos sattumaa on. Etsin Raamatusta kohtaa, jossa puhutaan palvonnasta, mutta suomenkielisestä ei oikein löytynyt. Vertasin kahden kohdan eri kielisiä käännöksiä: Joh. 4: 21-24, jossa Jeesus keskustelee samarialaisen naisen kanssa, ja Matt. 4: 10, jossa Jeesus vastaa häntä kiusanneelle Paholaiselle. Niissä puhuttiin palvonnasta kreikankielisessä (proskynein), samoin latinankielisessä (adorare). Niinpä etsin pienen kotikirjastoni eri kieliset Raamatut ja Uudet testamentit. Tulos oli, että kaikissa muissa paitsi suomalaisessa puhutaan palvonnasta: saksalaisessa (anbeten), englantilaisessa (worship), ruotsalaisessa (tillbedja), espanjalaisessa (adoración) ja indonesialaisessa (menyembah).

Jos suomalaisessa Raamatussa käytettäisiin sanaa palvoa sen alkuperäisessä juutalais-kristillisessä merkityksessä, yllä mainitut evakeliumien kohdat kuuluisivat: Matt. 4: 10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, Saatana! On kirjoitettu: ’Herraa, Jumalaasi, sinun tulee palvoa ja ainoastaan häntä palvella’.” Tässä muodossa kohta on Katolisen kirkon katekismuksessa (2135).

Joh. 4: 21-24 Jeesus sanoi samarialaiselle naiselle: ”Usko minua, nainen: tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella, ettekä Jeusalemissa. Te palvotte sellaista, mitä ette tunne, mutta me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä Pelastaja nousee juutalaisten keskuudesta. Tulee aika – ja se on jo – jolloin kaikki oikeat palvojat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa”. Katekismuksessa käytetään jakeesta 21 suomalaisen Raamatun muotoa ”... ette rukoile...” (586).

Suomalaisessa Raamatussa puhutaan näissä kohdissa kunnioittamisesta, palvelemisesta, rukoilemisesta ja kumartamisesta. Mihin palvominen on sieltä hävinnyt?

Katsoin internetistä suomalaiset Raamatun käännökset. Siellä on vuoden 1938 käännöksen yhteydessä sanahaku. Se löysi kyllä sekä Vanhasta että Uudesta testamentista varoituksia ja kieltoja, jotka koskevat epäjumalanpalvontaa, mutta ei muuta. Esimerkiksi Ilmestyskirjassa lopun ajan vitsausten yhteydessä kerrotaan ihmistä, jotka eivät kuolleet ensimmäisissä vitsauksissa, mutta ”eivät kuitenkaan lakanneet palvomasta kättensä töitä. He kumarsivat yhä pahoja henkiä ja kullasta, hopeasta, pronssista, kuvestä ja puusta tekemiään jumalankuvia ...” (Ilm. 9:20).

Hyllystäni löytyi myös pieni saksankielinen Uusi testamentti, Gideonien lahjoittama, jonka etulehdellä luki, että se perustuu tohtori Martin Lutherin käännökseen. Siellä käytetään sanaa palvoa samoissa kohdissa, jotka katsoin kaikista muistakin. Luther ei siis kieltänyt palvomasta Jumalaa. Miksi suomalaisessa Raamatussa ei sitten puhuta palvonnasta? Mikael Agricolan Uudessa testamentissa käytetään sanaa kumartaa sekä kristillis-juutalaisessa merkityksessä että epäjumalien palvonnasta. Tässä vaiheessa tarvitsin apua muualta ja sain sitä.

Kotimaisten kielten keskuksessa tehdään parhaillaan Vanhan kirjasuomen sanakirjaa. Sen päätoimittaja Pirkko Kuutti kertoi, ettei vanhan kirjasuomen aikaisissa (1543-1810) teksteissä esiinny sanaa palvoa/palvonta. Sitä ei siis voinut esiintyä myöskään vanhimmissa Raamatun käännöksissä.

Mikael Agricolan Uuden testamentin käännöksessä vuodelta 1548 palvontaa ilmaistaan sanalla kumartaa, samoin vuoden 1642 ja sen jälkeen kaikissa vuoden 1776 Kirkkoraamattuun saakka. Marja-Leena Rautakorpi kertoi, että vironkielisessä Raamatussa kumartaa on edelleen merkityksessä palvoa, samoin sanakirjassa. Voinen siis olettaa, että Agricolan käyttämä kumartaa oli paras mahdollinen sana silloin.

Mistä meidän katoliseen käyttöömme on sitten tullut sana palvoa siinä merkityksessä, jossa se meillä on?

Outi Kecskeméti kaivoi kirjastostaan mm. A.F. Puukon kirjan Suomalainen Raamattumme (1946), jonka olemassolon olin täysin unohtanut. Se avaa tähän palvontakysymykseen mielenkiintoisia näkymiä.

Turun Pipliaseuran toimesta valmistui 1852 Raamattu, jossa oli korjattu edellisen käännöksen oikeinkirjoitusta. Siitä alkoi prosessi, jonka seurauksena Ylivetelin kappalainen, teologian maisteri Anders Wilhelm Ingman sai tehtäväksi suomennoksen korjaamisen ja Raamatun painattamisen. 1859 ilmestyi Ingmannin ”Koetusraamattu”, joka annettiin laajaan käyttöön tutustumista ja kommentteja varten. Sen jälkeen 1861 asetettiin virallinen raamatunkäännöskomitea. Raamattua käännettin alkukielistä, hepreasta ja kreikasta, ja käännöstä verrattiin Ingmannin tekstiin sekä ruotsalaisiin käännöksiin, mutta ei esimerkiksi Lutherin käännöksiin. Työ kesti vuosikymmeniä, ja komitean jäseniä kuoli ja uusia tuli. Vuonna 1902 ilmestyneessä komitean käännöksessä Matteuksen evankeliumista ehdotettiin joitain uusia sanoja. Esimerkiksi Matt. 4:10 käyttää sanoja palvoa ja palvominen. Niitä pidettiin vähän outoina ja niiden tilalle tulivat lopulta sanat kumartaa ja kumartaen rukoilla. Tohtori J. I. Gummerus olisi hyväksynyt sanan palvoa, ”koska suomen kieli ehdottomasti kaipaa sanaa vastaamaan tätä käsitettä ja Lönnrot mainitsee sen sanakirjassaan komitean käyttämässä merkityksessä”. Puukko arvioi, että palvoa sanaan olisi pian totuttu myös Raamatussa. Se ei kuitenkaan päässyt lopulliseen suomennokseen. Kielentarkastajana toiminut tohtori Juhani Aho ei hyväksynyt palvoa sanaa. Hän pelkäsi sen sekoittuvan sanaan palvata eli savustaa!

Uuden testamentin alkutekstinä oli tähän asti käytetty katolista textus receptusta. Tohtori, myöh. piispa, Erkki Kaila kannatti toista käsikirjoitusta sanoen: ”Nyt kun sen (tr) valta on tieteellisellä alalla murrettu, on tullut vuoro käydä käsiksi myöskin Kirkkoraamattuun ja siinä toteuttaa protestanttisia periaatteita.” Sanasta palvoa keskusteltiin edelleen. Asessori Tarkkanen sanoi, että jos tätä sanaa tässä merkityksessä ei nyt oteta Raamattuun, se kuitenkin jää elämään suomalaisessa kirjallisuudessa, ja vihdoin Raamattu tulisi olemaan ainoa kirja, jossa sitä ei olisi. Tohtori Lauri Ingman olisi myös halunnut palvonnan Raamattuun, mutta äänestyksessä se hylättiin.

Mistä sana palvoa tuli siis Suomen katolilaisten käyttöön? Vasta 1900-luvun alussa katolisessa kirkossa alettiin taas käyttää myös suomea. Sukulaiskielissä esiintyi etenkin Karjalassa palvoa sanasta erilaisia muotoja merkityksessä hartaasti pyytää, rukoilla ja palvoa. Inkerissä ortodoksinen jumalanpalvelus oli palve. Nykyään Suomen ortodoksisessa kirkossa ei käytetä palvoa-sanaa. Kun kysyin asiaa, minulle sanottiin, että he lähestyvät palvontaa vain negaation kautta: ”Ortoksit eivät palvo Mariaa tai muita pyhiä.” Suomen ortodoksisen kirkon liturgisissa teksteissä ei esiinny sanaa palvoa.

Ensimmäinen suomeksi kirjoittava katolilainen oli monsignore Adolf Carling. Hän on kirjoittanut tekstin pyhän Maria Teresa Ledochowskan julkaisemaan kirjaan Terve Meren tähti. Se ilmestyi vuonna 1910. Kirjassa sanotaan pyhän messun selityksessä: ”Syvimmässä nöyryydessä palvomme ja kumarramme sinua, lihaan tullut Jumalamme, lapseksi tullut Isämme, orjaksi tullut Herramme.” Carling käytti siis sanaa, jonka Lönnrot oli ottanut vuonna 1880 Suomalais-Ruotsalaiseen sanakirjaansa, jossa tillbedja on käännetty palvoa merkityksessä palvoa Jumalaa. Palvomisesta käytiin vuosisadan alussa välillä kiivastakin keskustelua raamatunkäännöskomiteassa. Vuoden 1938 Raamatussa ei kuitenkaan palvota Jumalaa, vaan ainoastaan varoitetaan epäjumalien palvonnasta. Katolisessa kirkossa Suomessa sana oli kuitenkin jo alkuperäisessä käytössään.

Vielä on kysymys, mistä suomalaiseen kielenkäyttöön on tullut katoliseen kirkkoon yhdistettynä pyhimysten palvonta ja Marian palvonta. Katolisista teksteistä se ei missään tapauksessa ole peräisin. Vuonna 1935 ilmestyneessä Otavan Isossa tietosanakirjassa historian professori Gabriel Rein (k. 1947) kirjoittaa Neitsyt Mariasta. Ensin hän sanoo, että keskiajalla kirkko palveli Neitsyt Mariaa ”ylimmäisenä kaikista pyhimyksistä”. Sitten hän kertoo, että Marian palvonta kirkossa alkoi 300-luvulla, ja jatkaa: ”Neitseellisyysoppiin liittyi käsitys, että Jeesuksen äiti oli tekosynnistä vapaa. Entisille pakanoille M. korvasi jumalattaret, ja varsinkin voi Kybelen palveluksen sanoa jouduttaneen M:n palvonnan kehitystä”. Kirkkohistorian dosentti, myöhemmin piispa Ilmari Salomies (k. 1973) kirjoitta Isossa tietosanakirjassa pyhimyksistä ja pyhimysten palvonnasta aivan samoilla argumenteilla. Mielenkiintoista hänen tekstissään on kuitenkin, että hän käyttää sanaa kunnioittaa kirjoittaessaan pyhästä Henrikistä: ”Suomen kirkossa kunnioitettiin alussa kirkon yleisiä pyhimyksiä, varsinkin Neitsyt Mariaa, mutta pian marttyyripiispa Henrik kotimaisena pyhimyksenä kohosi suureen arvoon”. Molemmilla kirjoittajilla on paljon ihan oikeaa tietoa, mutta palvonta on väärässä merkityksessä.

Isossa tietosankirjassa adoraatio on selitetty: palvonta, palvova kunnioitus. Selityksen kirjoittaja on fil. tri Sulo Kilpi.

Viisikymmentä vuotta Lönnrotin sanakirjan ilmestymisen jälkeen suomen kielen uusi sana ”palvoa” oli ilmeisesti saanut ainakin historijoitsijoiden ja teologien keskuudessa negatiivisen merkityksen, mitä Lönnrotilla ei ollut. Miten se oli tapahtunut? Siihen en kotikirjastoni avulla pysty vastaamaan.

Katolisen kirkon katekismuksessa palvominen liittyy yksinomaan Jumalan palvontaan ”Jumalan kunnioittamisen ensimmäisenä tekona” sekä eukaristisen aineiden palvontaan.

”Palvonta on sellaisen ihmisen ensimmäinen suhtautumistapa, joka tajuaa olevansa luotu olento Luojansa edessä. Palvonta ylistää Herran suuruutta, hänen joka on luonut meidät, ja Pelastajan kaikkivaltaa, Pelastajan joka päästää meidät pahasta. Palvonnassa henki heittäytyy maahan ’kunnian Kuninkaan’ edessä ja vaikenee kunnioittavassa hiljaisuudessa Jumalan edessä, joka ’aina on kaikkea suurempi’. Kolminkertaisesti pyhän ja yli kaiken rakastettavan Jumalan palvonta täyttää meidät nöyryydellä ja tekee rukouksistamme luottavia” (KKK 2628).

”Messun liturgiassa ilmaisemme uskomme Kristuksen todelliseen läsnäoloon leivän ja viinin muodoissa muun muassa polvistumalla tai syvään kumartamalla ja siten osoittaen palvovamme Herraa” (KKK 1378). Katekismus lainaa paavi Johannes Paavali II:n tekstiä eukaristiasta: ”Älkäämme säästelkö aikaamme, vaan menkäämme kohtaamaan häntä palvonnassa, uskon täyttämässä kontemplaatiossa, valmiina korvaamaan maailman raskaita syyllisyyksiä ja rikkomuksia. Palvontamme ei saisi koskaan lakata” (KKK 1380).

Marjatta Jaanu-Schröder

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Fariseus ja publikaani

Luuk. 18:9-14

Muutamille, jotka olivat varmoja omasta vanhurskaudestaan ja väheksyivät muita, Jeesus esitti tämän kertomuksen: "Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani.

Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itsekseen: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani.

Minä paastoan kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkin mitä ostan.'

Publikaani seisoi taempana. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!'

"Minä sanon teille: hän lähti kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen ei. Jokainen, joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan."

Kommentti

Jeesus opettaa meitä, millainen kristityn rukous todella on. Jotta rukoukseni olisi Jumalalle mieluisaa ja tehokasta, siitä ei saa puuttua nöyryyttä. Jos vertaan itseäni toisiin ihmisiin ja näen itseni aina parempana, pitäisi silloin edetä hyvin varovaisesti. Vain Jumala tietää olenko parempi kuin muut. Itseasiassa minun ei pitäisi olla kovin kiinnostunut siitä, mitkä ovat ansioni verrattuna muihin tai mitä muut ajattelevat minusta. Haluan vain, että Jumala on ainoa tuomari meille kaikille, koska hän on ainoa, joka todella on vanhurskas ja oikeudenmukainen.

Sen lisäksi meillä voi joskus olla sellainen väärä ajatus, että hurskaus ja Jumalan lain noudattaminen ovat identtisiä asioita. Hurskaus ei ole vain sitä, että noudatamme Jumalan lakia, teemme velvollisuutemme kirkkoa ja valtiota kohtaan ja muuta sellaista, kuten kirkossakäyntiä ja verojen maksamista.

Kristityn elämä ei ole pelkkää Jumalan lain noudattamista. Se ei ole luettelo säännöistä, joita pitää sokeasti noudattaa, niin kuin sisäinen elämä olisi jonkinlaista aarteenetsintää. Sen sijaan saan elämässäni kohdata erilaisia koetuksia, ja voin näin kerätä erilaisia vihjeitä elämäni suunnasta, koska ainoa asia, joka kiinnostaa minua, on tieni päässä odottava palkinto. Hengellinen elämä on rakkautta. Tarkoitus on tehdä kaikki suurella hartaudella rakkauden vuoksi.

Rakkaus on kuin kirkas valo, joka paljastaa minulle, kuka minä todella olen ja kuka Jumala on. Ja jos matkan aikana sydämeeni kasautuu esteitä, täytyy minun nöyrästi sanoa: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen".

Kaikki rakkaudesta!

isä Raimo Goyarrola

På svenska

Skyddshelgonet för det svåra århundradet - Maximilian Kolbe – journalisternas, familjernas och fångarnas helgon

Den franska författaren Antoine de Saint-Exupery som bl.a. skrev barnboken för fullvuxna Le Petit Prince (den lilla prinsen) och Pilote de Guerre (krigspiloten) skrev också en hel del aforismer och tankar kring livet, religionen och ekonomi under 1930- och 1940-talen. Dessa aforismer är samlade i ett verk "Carnets". Aforismerna skrevs under resor till Sovjetunionen, Libyen, Guatemala, nazi-Tyskland och Förenta Staterna. Saint-Exupery var nämligen journalist under denna tid och skrev för dagstidningen Paris-Soir.

En av aforismerna behandlar religionens roll i den sönderfallande politiska världen dominerad av den rasistiska fascismen och nazismen. Dessa ideologier påverkade också religionen och dess möjlighet att verka i samhället. Det största hotet mot religionen var de nya högerradikala värden som allvarligt hotade den dåvarande religiösa samhällsgrunden. Saint-Exupery ropar i ångest "fragile divinite eparse" vår religiösa grundstruktur är svag och splittrad. Våra religiösa grundvärderingar är hotade i och med att vi låter bli att kritisera politiska partier vars grundläggande politiska ideologier är helt motsatta den kristna och den katolska kyrkans värden. Hur mycket kan eller måste vi kompromissa? Var är de modiga som vågar öppet kritisera den rasistiska och ohumana fascismen och rasismen.

Saint-Exupery kände väl och konkret till dessa ideologier från sina resor. Han var olycklig för att man inte klart ställde sig på det rättas och godas sida, utan "gömde" sig bland ord och strukturer.

Den som led martyrdöden för sin tro, religiösa övertygelse och kärlek till nästan, under fascismen och nazismen var fransiskanbrodern och prästen Maximilian Kolbe. Detta helgon gav frivilligt sitt liv för en annan i koncentrationslägret Auschwitz i Polen.

Maximilian Maria Kolbe föddes 1894 i Polen till en tysk pappa och polsk mamma. Hela hans liv kännetecknas av hans kärlek till Jungfru Maria. Som barn hade han en vision att Maria besökte honom och frågade om han ville ta emot två kronor – en vit och en röd. Den vita stod för renhet och den andra för det kommande martyrskapet. År 1914 blev han franciskanmunk och tog namnen Maximilian och Maria. Jungfru Maria var hans livs ledstjärna också inför martyrdöden i Auschwitz.

Hela sitt liv var Kolbe en mycket modig och ärlig person. Han skrev i tidningar och talade i radio mot fascisternas hemskheter och mot det politiska Nationalsocialistiska nazipartiet. Kolbe prästvigdes 1918. Han grundade och var aktiv i flera tidningar, radiostationer och organisationer var han aktivt framhävdade Jungfru Marias betydelse för Europa. Han grundade nya franciskankloster vars huvudsakliga verksamhet var utgivandet av publikationer och tidningar och ett annat kloster i Japan. Det senare klostret förstördes fullständigt av den amerikanska atombomben som fälldes på staden Nagasaki.

Under förföljelserna i Polen gömde Kolbe ett stort antal judar, men redan 1941 blev han anhållen av Gestapo och flyttad till koncentrationslägret i Auschwitz. Där tog han frivilligt en dödsdömd fånges plats. Meningen var att svälta honom till döds. Efter två veckors isolation levde han fortfarande och slutligen avlivade nazisterna honom med en dödlig giftinjektion. Under hela sin tid i cellen bad han knäböjande till Jungfru Maria. Martyren Kolbe kanoniserades 10.10.1982 av påven Johannes Paulus II.

En staty av den helige Kolbe finns bl.a. i den katolska basilikan i Istanbul. I denna muslimska stad hedras fader Kolbe på ett speciellt sätt. Man ber till helgonet i synnerhet för dem som fallit bort från kyrkans gemenskap eller inte längre besöker mässan och mottar de heliga sakramenten. Fader Kolbe har ett speciellt nära förhållande till Jungfru Maria, hon som förutsåg hans helighet och martyrskap.

Jan-Peter Paul

Källa: Antoine de Saint-Exupery (1975) Carnets, Gallimard

På svenska

Herrens dop

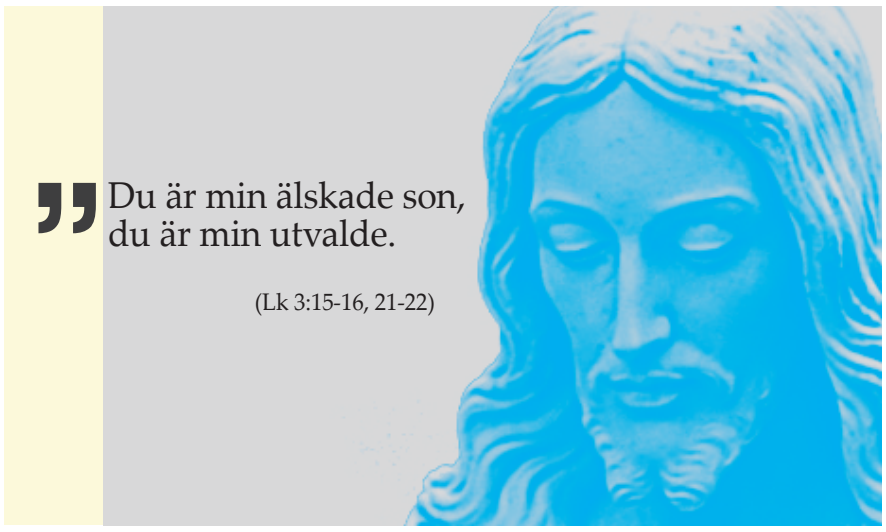

”Du är min älskade son, du är min utvalde.

(Lk 3:15-16, 21-22)

Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias. Men han svarade dem alla: ”Jag döper er med vatten. Men det kommer en som är starkare än jag, och jag är inte värdig att knyta upp hans sandalremmar. Han skall döpa er med helig ande och eld. När nu allt folket lät döpa sig och Jesus också hade blivit döpt och stod och bad, öppnade sig himlen och den heliga anden kom ner över honom i en duvas skepnad, och en röst hördes från himlen: ”Du är min älskade son, du är min utvalde.” (Lk 3:15-16, 21-22)

I dagens evangelium möter vi två stora gestalter: först Johannes Döparen, sedan den vars föregångare han är: Vår Herre Jesus Kristus. Johannes mötte vi redan i början av adventstiden och nu, i slutet av jultiden, läser man igen om honom i mässan. I Johannes Döparen kan man se en gestalt som fungerar som förebild för oss dominikaner och alla kristna. Vi alla borde vara Kristi föregångare i världen. Det är vår givna roll som kristna. Det är vår kallelse. Därför lönar det sig att ibland fråga sig om man faktiskt lever som en nutida Johannes Döpare borde leva. Våra nordiska samhällen är döva och blinda inför evangeliets budskap. De behöver verkligen nya Johannes Döpare eftersom kyrkans lära, speciellt i etiska frågor, kritiseras jämt i toleransens och de mänskliga rättigheternas namn. Denna falska tolerans är bara ett yttre skal som döljer i sig den ruttna frukten som inte är av Gud. Vår uppgift är likaså att förkunna Jesu evangelium men å andra sidan får vi inte sätta oss själva i medelpunkten av vår förkunnelse. Det gjorde inte heller Johannes Döparen. Vi måste komma ihåg att det faktiskt kommer en som är starkare och vars sandalremmar vi inte är värdiga att knyta upp. Detta syns i vår apostolat om vi är trogna mot den Heliga Fadern och Kyrkans lära och inte låter zeitgeisten göra oss blinda.

Jesus låter sig också döpas av Johannes. Om man tänker på betydelsen som Johannes dop har, är det helt onödigt att Jesus, Guds son, som inte har syndat, låter döpa sig. Det är en gest av absolut ödmjukhet. Han förödmjukar sig på samma sätt som under sitt lidande. Gud kommer också i denna gest till vår mänskliga nivå. Jesu dop är ren ödmjukhet men vårt eget dop var en Guds gåva till oss syndare. Kommer vi alls ihåg betydelsen av detta grundläggande sakrament i vårt liv? Vårt eget dop lade grunden till vårt kristna liv, befriade oss från arvsyndens och djävulens makt och gjorde oss slutgiltigt till Guds barn. Även om många av oss har blivit döpta i någon annan kristen gemenskap, får vi i dag vara glada över denna början till vår kristliga väg som fört oss till Guds egen kyrka.

Nikodemus Heikman OP

Dialogi Jumalan kaitselmuksesta

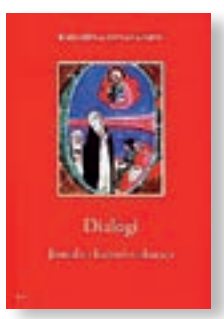

Pyhän mystikon ja kirkonopettajan Katariina Sienalaisen suurteos. 347 sivua, nid., 38€.

Redemptor hominis
Johannes Paavali II

Autuaan paavin ohjelmanjulistus pontifikaattinsa alussa. Ensimmäinen paavillinen dokumentti kristillisestä antropologiasta eli siitä, mikä on ihminen. 73 sivua, nid., 10€.

katolinenkirjakauppa.net

Paradise Lost

Den kända finlandssvenska katolska diktaren Carolus Rein skrev 1981 en dikt kallad Paradise Lost. I dikten beskriver Rein syndafallets hopplöshet ifall Kristus inte fötts och dött för oss, och sålunda befriat oss från den eviga fördömelsen och ”landsflykten utan ände”.

”Likt de heligaste
dyrbaraste inskriptioner av vekt rinnande guld
korsar varandra stämmorna
här i de outsinliga flodernas dal ännu
är oron en hind flyende undan vindens hämnd
alltmer jakten går sin hemska skallgång efter oskyldiga offer
och ängeln – i likhet med väktarrösten – stannar kvar i sin
djupaste närhet helig helig helig är ofriden här mellan kvinna och man trädet,
som en gång
bortrevs ur Eden men med sina vilda
bladlockar och
sin viljas kämpakraft strävade att fasthålla vid sin yttersta
tvedräkt – könens
hopplösa och förgängliga strid stunden
kort före fasornas morgon den grå gryningen och gnäggande och vansinnig
endräkt du och jag låtom oss
räcka varandra handen innerst i vår morgon av jordisk vanmakt,
bittra
underkastelse, säv, som susar din sång om evig fördömelse
stormar blott stormar
jordiska och landsflykten utan ände.”

I dikten beskrivs synden som en oro som liket en flyende hind flyr undan Guds ande – vinden. Mänskligheten var oskyldig i paradiset trots att det rådde en osynlig kamp mellan man och kvinna som genom endräkt ledde till synd (ätandet av den förbjudna frukten). Synden var att man helt enkelt inte gjorde Guds vilja. Dikten slutar genom att beskriva syndens följder ”stormar blott stormar och en landsflykt utan ände”.

Reins dikt har mycket att säga dagens rastlösa människa. Många lever som om Kristus aldrig befriat dem från dödssynden. Många är vanmäktiga och bittra. De söker sin tröst i pengar, saker och genom att beskylla andra för sin egen bitterhet - invandrare, människor som är annorlunda, de lågutbildade, de gamla och pensionärer. Det är de ”andra” som skall betala genom längre arbetstid, högre pensionsålder, kortare studier, lägre lön för äldre och arbetslöshet. Det är de svaga och underkastade i samhället, det säv, som ställs till svars för de bittras och vanmäktigas frustrationer och mindre inkomster.

Det är dessa bittra som vill överföra sin bitterhet på andra genom att underkasta dem nya lagar och bestämmelser. Det är dessa bittra och vanmäktiga som skapar de stormar som vi upplever i hela vårt samhälle och vidare i Europa.

I denna tid av samhälleliga och värdemässiga stormar blir många utan en fast punkt i samhället – de är som ”landsflyktiga”.

Under dessa svåra tider av ”stormar blott stormar” måste vi söka oss tillbaka till Kristus. Han är den enda fasta punkten i vår existens här på jorden. Det var ju han som befriade oss från den eviga landsflykten som vi annors skulle vara dömda till.

I dikten ”Kraftfält” beskriver Rein ett liv utan Kristus på ett utmärkt sätt.

”Brukssamhälle, åldriga
mellanstationer, här korsas inga vägar,
här förbyts allting i intighet,
i en väldig demonstration av Den Ensammes makt.
De heliga fabrikshjulen rullar.
Åren vandra förbi. Alltmedan Livets Välde
Ropar på bistånd. Den ensamme
Svarar ej, vände sig inåt.
Ty i hans svarta kärra finns ingenting, som här kan tillföra
Det heliga en nypa salt utöver intigheten.
I hyvelbänken hyvlas jag till tid.
Evighetsdruckna stjärnor skriker.”

Jan-Peter Paul

Källa: Rein C. (1981) Mellanstationer, Söderström & Co, Lovisa

In English

The Enigma of Hell

Pierre Jeanty

The concept of hell is for us an enigma. We don't really understand what it means and what its innermost being is. In our Cathechism hell is defined as a place where "those who are there are deprived of the vision of God". Hell is reserved for those who do not love God and gravely sin against him, our neighbour or against ourselves. We are seprated from him (God), if we fail to meet the serious needs of the poor and the little ones who are his brethren. It is a state of definitive self-exclusion from communion with God and the blessed. This is what the Cathechism calls hell.

Hell is the punishment for mortal sin, which results in the loss of charity and the privation of sanctifying grace. It causes exclusion from Christ's kingdom and the eternal death of hell, with no turning back.

According to our Cathechism hell is the punishment for the lack of love towards God and our neighbours. It is voluntary self-exclusion from communion with God. It is the punishment for mortal sin and leads to the loss of charity and grace. Hell is eternal and final as there is no longer a possiblity for turning back.

The authoritative weekly newsmagazine The Economist wrote an extensive four page article about hell in its Christmas edition 2012. In the article several themes about hell as a phenomenon are raised. These include:

- Hell is not a physical place or loca tion.
- Hell thrives on fear.
- Hell is a physical reality for Hindus, Muslims, fundamental Christians, but not for atheists.
- Hell is not the underworld or Hades as believed by Egyptian Amenti and Jewish Shoel.
- Souls don't return to earth after death and time spent in hell as desc ribed in the literary works of the Chi nese Nobel prize winner Mo Yan.
- Hell is not the place with physical features as defined by Dante in Divina Comedia or the Christian hell defin ed by the English poet John Milton.
- Hell does not have physical features like fire.
- Hell does not have many dimensions or mansions as defined in the Buddist tradition or by Dante.

On the other hand hell is a place of complete despair and desolation for those who have refused Christs love, mercy and pardon. It is a hopeless place as defined by Saint Thomas Aquinas. It is a place where there is no love and no happiness.

The concept of hell should be seen in relation to time. On earth we live in time. We are born, we grow old and finally die. In life we experience good and bad things. We experience physical and psychological sickness and pain. We know through experience that one day we will die. Death will mean the end of time for our bodies, but not for our souls.

As Christians we know that our life in time is a period when we prepare our souls for eternity with God or without him. Therefore, it is significant how we live our lives and what we do or don't do during this period. After death we can only rely on the prayers and intercessions of our beloved ones, the saints and not the least Mary Mother of God. Our free will has ceased to exist after death – we are then at the mercy of God's goodness and love. Prayers of intercession to Mary are of special importance, as Jesus will not refuse anything his mother asks for. Just remember when Jesus turned water into wine at the wedding at Cana.

The lenght of this time on earth is insignificant. Thus, it is not important if we live a long or a short life. Key is how we live the time that has been given to us.

A short life can by some be seen as a gift because we have fewer opportunities to sin. On the other hand we have fewer opportunities to do good. The goal of our life is to become holy i.e. to imitate Christ in our lives. If we live a life like this we don't have to worry about hell and its specifici-ties. The holy man lives with and in Christ every day.

In view of above it is no surpise that the voice of business – The Economist – should write a major article about hell in its Christmas edition. The article ended with some advice or a guide on hell titled "Hell: Your first resort, and your last". Below some examples:

Getting there (to hell)
"The quickest route is to sin big and persistantly, and refuse remorse. The sin against the Holy Ghost gets you there in one."

CURRENCY
"Money may well be the reason you are there; especially if you came from Cahors, the city of usurers, or worked for Lehman Brothers."

The cover of the magazine highlights the major mortal sins:

- Lust by Italy's political leader Berlusconi.
- Envy by France ex-president Sarkozy and Americas Romney, who lost the US presidential race.
- Gluttany is examplified by American consumer and his excess use of oil.
- Greed by the international banking community.
- Sloth by Germany's Angela Merkel for her inactivity in relation to the European financial crisis.
- The sin of pride is examplified by Obama, Ghadaffi, Al-Assad and Putin.
- Finally, the sin of wrath is examplified by the Israeli/Palestine conflict.

The message here is that none of us is free from sin. We can only come closer to God through a holier life and by participating regularly in the sacrament of penance. This is a great gift that Christ and his church has given us.

Jan-Peter Paul

Sources:

- *Cathechism of the Catholic Church, (1994) Geoffrey Chapman, London # 633, 1034 – 1037, 1861*
- *Hell - Into everlasting fire, The Economist, December 22nd 2012*

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

Monday January 21st, 2013 at 18.45

For following dates please consult: studium.fi/program

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. *Moderator of the group:* fr. Antoine Lévy, OP.

Ilmoitukset

Pyhää arkea - dokumentti nuorten arjesta ja uskosta

Suomen Ekumeenisen Neuvoston nuorisojaosto on toteuttanut vuoden 2012 aikana dokumenttielokuvan, jossa neljä eri kirkkokuntiin (ort., hell., kat. ja lut.) kuuluvaa nuorta aikuista kertoo uskostaan ja kristittynä elämisestä. Katolisesta kirkosta dokumentissa on mukana Laura Kontiainen. Heikki Revon ohjaama dokumenttielokuva esitettiin ensimmäistä kertaa helmikuussa 2012. Elokuvan voi nyt tilata SEN:n kautta (sähköposti sen@ekumenia.fi, hinta 15EUR/kpl).

Sääntökuntamaallikot ja oblaatit

Sääntökuntamaallikoiden ja -oblaattien jo perinteiseksi tullut vuotuinen kokoontuminen pidetään tänä vuonna 2.2.2013 Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa. Isä Ryszard Mis SCJ alustaa aiheesta Uskon vuosi. Tapaaminen on tarkoitettu kaikille sääntökuntamaallikoille ja -oblaateille.Tilaisuus alkaa klo 11.00, jolloin on Pyhä messu, ja päättyy adoraatioon noin klo 15.00. Lounaan hinta on 10 euroa. Ilmoittautumiset 28.1. mennessä Matti Andelin, gsm 040 9668288, e-mail matti.andelin@welho.com. Tervetuloa.

Retretti 8.-10.3.2013

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot viettävät vuotuista retrettiään isä Frans Vossin SCJ johdolla 8.-10.3.2013 Turussa birgittalaissisarten luona. Retretin aihe on Uskon vuosi ja Jeesuksen pyhän sydämen rakkaus. Retretti on avoin kaikille ja se maksaa 100 euroa. Retretti alkaa 8.3. klo 18.00 ja päättyy 10.3. iltapäivällä. Ilmoittautumiset 15.2. mennessä Matti Andelin, gsm 040 9668288, e-mail matti.andelin@welho.com. Sydämellisesti tervetuloa.

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

MARTTI LAITINEN

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 7. helmikuuta 2013 klo 18.00.

Avioliittokurssi vuonna 2013

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa tiistaisin klo 19.00-20.00: 15.1., 22.1., 29.1., 5.2., 12.2. ja 19.2.2013

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Käymme läpi kirkon sakramentteja. Tammikuun kokoontumisessa lauantaina 12.1.2013 klo 14 - 15.50 käymme läpi Katekismuksen sivut 367-384: Parannuksen sakramentti. Lopuksi vietämme vesperin.

Kevään muut kokoontumiset ovat lauantaina 16.2., 23.3. 13.4. ja 18.5. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.

Tervetuloa!

Verbum Domini

Benedictus XVI

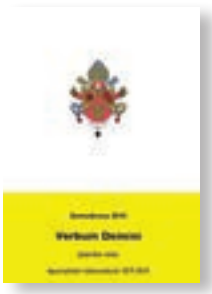

Paavi Benedictuksen tärkeä kehotuskirje Jumalan sanasta kirkon elämässä ja lähetystehtävässä. KATT 2012. Nid., 120 sivua. 12 €.

katolinenkirjakauppa.net

KARNEVAALIT

Karnevaalit ovat laskiaisen aikaan vietettävä riehakas juhla. Silloin syödään hyvin, kuunnellaan musiikkia ja pidetään yhdessä hauskaa. Karnevaalien jälkeen alkaa paastoon laskeutumisen aika, jolloin valmistaudutaan kirkkovuoden suurimpaan juhlaan – pääsiäiseen.

Pyhän Henrikin yhdistys ry. järjestää karnevaalit la 9.2.2013 klo 18.30 alkaen Pyhän Henrikin katedraalikirkon seurakuntasalissa. Koska yhdistys haluaa kunnioittaa traditiota tarjoamalla maistuvaa juhlaruokaa, tilaamme ruuat pitopalvelun kautta. Kustannuksia ymmärrettävästi tulee enemmän, joten maksu on 40 euroa henkilöltä. Ennakkoilmoittautuminen on välttämätön ja se tapahtuu vain ja ainoastaan maksamalla 40 euroa Pyhän Henrikin yhdistys ry:n tilille 25.1.2013 mennessä. Kun maksu on tullut yhdistyksen tilille, katsotaan se sitovaksi ilmoittautumiseksi. Puhelimitse ei voi ilmoittautua eikä ovelta enää myydä lippuja!

ILMOITTAUTUMINEN
Karnevaalilipun 40 euroa maksaminen ennakkoon Pyhän Henrikin yhdistys ry:n tilille: Danske Bank (800037-10172336) IBAN FI4680003710172336
BIC DABAFIHH
Viestikenttään maksajan nimi sekä maininta karnevaalit 2013

MENU
Graavia lohta (M/G), sinapppikastiketta (M/G), kananmunan puolikkaita tartarkastikkeella (M/G)
Viher-vihannessalaattia (M/G)
Porsaansisäfileetä siivuina kermakastikkeessa (L/G), juures-perunavuokaa (L/G)
Yrttivoilla täytettyä patonkia (L)
Jälkiruoka sisältää kahvin/teen lisäksi makeita herkkuja.

Yhdistys toivoo, että tänäkin vuonna mahdollisimman moni osallistuisi karnevaaleihin. Tämä on katolista perinnettä parhaimmillaan! Yhdessä teemme juhlasta onnistuneen. Riittävä määrä ilmoittautumisia määräaikaan pe 25.1.2013 mennessä (jälki-ilmoittautumisia ei huomioida) mahdollistaa karnevaalien järjestämisen ja onnistumisen.

Riemullista karnevaalia odotellessa

Pyhän Henrikin yhdistys ry.

Hyväntekeväisyys

Caritas-kuulumisia

Caritaksen 5 euron klubi

Liity Caritaksen 5 EURON KLUBIIN ja olet mukana tukemassa arvokasta työtä 5 eurolla kuukausittain.

Kun teet maksupalvelusopimuksen, voit huoletta jättää maksun pankin hoidettavaksi. Voit tehdä toistuvan maksusitoumuksen myös omassa verkkopankissasi.

Tuki kanavoidaan Caritaksen tekemään seurakuntien maahanmuuttajatyöhön, kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuna maailman kriisipisteisiin. Klubilaisena saat Caritaksen uutiskirjeet kotiisi ja kutsun jäsentapahtumiin.

Yhteystiedot:
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki.
Puh 09-1357998, fax 09-68423140.
Sähköposti caritas@caritas.fi.
Kotisivu www.caritas.fi.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 13.12.-13.1.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.1. to 18.00 elokuvakerho
12.1. la 11.00-15.30 nuortenryhmä (Raamatun tutkiminen ja adoraatio), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.1. su Herran kaste: 9.30-15.00 Pyhän Henrikin basaari, 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.1. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
19.1. la 14.00 Caritaksen kokous, 17.30 Juhlallinen pyhän Henrikin juhlapyhän I vesper, 18.00 aattomessu
20.1. su pyhän Henrikin juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.30 uskonnonopetus ruotsiksi/undervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
21.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
22.1. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
24.1. to 18.00 lectio divina
26.1. la 10.00-13.00 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: (seurakuntaneuvoston vaalit), 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi/messa in italiano, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
29.1. ti 19.30 avioliittokurssi seurakuntasalissa
2.2. la Herran temppeliintuominen: 10.00–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 11.00 päämessu, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 iltamessu
4.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
5.2. ti 16.30-19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
7.2. to 18.00-19.30 urkukonsertti
9.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, 19.00 karnevaalit seurakuntasalissa
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 20.1., 17.2. su 15.00 (Huom. aika!)
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 27.1., 24.2. su 15.00 (Huom. aika!)

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 tai 11.00 aamumessu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.

Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd ja 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

12.1. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
13.1. su Herran kaste: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.1. to 18.00 messu ja adoraatio, 19.00 lectio divina seurakuntasalissa
19.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus Englantilaisessa koulussa vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 messu suomeksi
20.1. su pyhän Henrikin juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. la Herran temppeliintuominen: 10.00–14.00 opetus Englantilaisessa koulussa ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.2. la 10.00–14.00 lauantaikurssi englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Stella Maris (Sirkkoontie 22, Koisjärvi): messu joka sunnuntai klo 11.00
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 26.1., 16.2., 23.3., 20.4., 25.5. la 16.00 messu

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.1. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
13.1. su Herran kaste: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
15.1. ti 19.00 teologinen opintopiiri
18.1. pe 18.00 messu Porissa
19.1. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
20.1. su pyhän Henrikin juhla: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
22.1. ti 19.00 informaatiokurssi
26.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
2.2. la 9.30 katekeesi, 11.00 messu
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
5.2. ti 19.00 miestenpiiri
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 26.1. la 10.00
Eurajoki: 13.1., 27.1., 10.2. su 15.00
Pori: 18.1. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

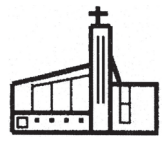

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, pe 18.00 iltamessu, to 18.30 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Thurs. 18.30 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment.

10.1. to 7.00 messu, 16.00 Raamattupiiiri, 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu
13.1. su Herran kaste: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa, 18.00 katekeesi Joensuussa
19.1. la pyhän Henrikin juhla: 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu, 13.00 lounas
20.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
23.1. ke 18.00 messu, 19.00 ekumeeninen vesper, 20.00 ekumeeninen teeilta
24.1. to 7.00 messu, 16.00 seniorit, 18.00 adoraatio, 18.30 messu
25.1. pe 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi
26.1. la 10.00 messu, 15.00 messu Mikkelissä, 18.30 messu Varkaudessa
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 12.00 messu Kajaanissa, 17.00 messu Kuopiossa
2.2. la Herran temppeliintuominen: 10.00 messu
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa, 18.00 katekeesi Joensuussa
7.2. to 7.00 messu, 16.00 seniorit, 18.00 adoraatio, 18.30 messu
8.2. pe 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi
9.2. la 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu, 13.00 lounas
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.1., 3.2. su 17.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 27.1., 17.2. su 12.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 27.1., 17.2. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 26.1., 16.2. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 13.1., 3.2. su 9.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 26.1., 16.2. la 18.30

KATEKEESI
Jyväskylä: 19.1., 9.2. la 9.00
Joensuu: 13.1., 3.2. su 18.00
Savonlinna: 13.1., 3.2. su 10.00

JOHDANTOKURSSI
25.1., 8.2. pe 19.00

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.1. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
13.1. su Herran kaste: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.1. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.45 kaikille avoin keskustelutilaisuus (alustajana Soili Nawfal: Usko katolisen sairaanhoitajan työssä)
19.1. la pyhän Henrikin juhla: 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
20.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.30 ekumeeninen hartaus, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.1. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.45 kaikille avoin keskustelutilaisuus (alustajana sisar Leila : Sääntökuntasisaren usko arjessa)
2.2. la Herran temppeliintuominen: 8.30 messu
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 3.2., 3.3., 7.4. su 15.00

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 12.1. la 16.00, 1.4. ma 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 23.2., 16.3. la 18.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 11.1. pe 18.30
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 10.1. to 9.00, 23.2. la 13.00, 16.3. la 13.00, 6.4. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: su 13.1., la 19.1., la 26.1., la 2.2., su 10.2., la 16.2., su 24.2., la 2.3., su 10.3., su 24.3., ma 1.4.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): klo 18.00: pe 25.1. poikkeuksellisesti toimituskappelissa, la 9.2., la 9.3.
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: su 13.1., la 19.1., la 26.1. klo 18.00 Huom. aika!, la 2.2., su 10.2., la 16.2., su 24.2., la 2.3., su 10.3., su 24.3., su 31.3., la 6.4.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.1. to 18.00 iltamessu
12.1. la 13.00 perhemessu
13.1. su Herran kaste: 11.00 messu
17.1. to 18.00 iltamessu
20.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 18.00 messu
24.1. to 18.00 iltamessu
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 11.00 messu
31.1. to pyhä Giovanni Bosco: 18.00 messu
1.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
3.2. su Herran temppeliintuominen: 11.00 juhlamessu ja kulkue
7.2. to 18.00 messu
9.2. la 13.00 perhemessu
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): Sopimuksen mukaan.
Kotka (Hovisaaren srk-talo, Ruununmaankatu 3): 13.1. su 16.00 kappelissa, 10.2. su 16.00 takkahuoneessa
(Ev.lut. seurakuntakeskus, Mariankatu 14 D): 13.1. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 2.2. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 20.1., 17.2. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 2.2. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 12.1., 9.2. la 11-13 (messu klo 13.00)

Vaalin tuloksena Pyhän Ursulan seurakunnan uuden seurakuntaneuvoston jäsenet ovat: Terhi Anttila, Sami Kahra, Gerard Muhoza, Rosa Munoz, Stanislaw Okas, Patrick Wilkinson, Maria Priklopilova ja Anja Purhonen.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.1. su Herran kaste: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
19.1. la pyhän Henrikin juhla: 17.00 juhlamessu
20.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
25.1. pe pyhän apostoli Paavalin kääntymys: 17.00 juhlamessu
27.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
31.1. to pyhä Giovanni Bosco: 17.00 messu
2.2. la Herran temppeliintuominen: 17.00 messu
3.2. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Torniossa
10.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 20.1. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 3.2. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 27.1. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.1., 10.2. su 17.30

USKONNONOPETUS ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten 15.1., 2.2., 16.2., 2.3., 16.3., 20.4.

NEOKATEKUMENAALISEN TIEN katekeesi nuorille ja aikuisille 14.1., 16.1., 21.1., 23.1., 28.1., 30.1., 4.2., 6.2., 11.2., 14.2. klo 18.00

Toimistot

Katekeettinen keskus
Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris
Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum
Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30.

Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi sekä puhelimitse kirjaston aukioloaikoina.

Suomen Caritas
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Academicum Catholicum
Ohjelma keväällä 2013 / Verksamhetskalender för våren 2013
Kokoonnumme Pyhän Marian seurakunnan seurakuntasalissa, Mäntytie 2, keskiviikkoisin klo 18.00. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. / Vi samlas i Sankta Marias församlingssal, Tallvägen 2, på onsdagar kl. 18.00. Mötena är öppna för alla.
Keskiviikkona 23.1. klo 18.00: Messu Tuomas Akvinolaisen muistoksi. N. klo 18.30 Professori Gunnar af Hällströmin aiheena on Klemens Aleksandrialainen: Protreptikos-Paidagogos-Stromateis, ruotsiksi/ Kl. 18.00 mässa för Thomas av Aquinos. Ca kl. 18.30: Professor Gunnar af Hällström talar om Klemens av Alexandria: Protreptikos-Paidagogos-Stromateis
Keskiviikkona 27.2. klo 18.00: Pastori Timo Keskitalon esitelmän aiheena on International Evangelical Church ja islamin kohtaaminen/ Pastor Timo Keskitalo talar på finska om International Evangelical Church och mötet med islam
Keskiviikkona 20.3. klo 17.30 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 TT Timo Nisula esitelmöi aiheesta: 2000-luvun Augustinus –katsaus nykytutkimukseen. / Onsdagen 20.3. kl.17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca kl. 18.00 talar TD Timo Nisula på finska om" 2000-talets Augustinus – överblick i nytida forskning"
Keskiviikkona 24.4 klo 18.00: Heidi Tuorila-Kahanpään aiheena on Karmeliittasääntökunnan synty ja karmeliittasääntö/Onsdagen 24.4. Heidi Tuorila-Kahanpää talar om karmelitorderns ursprung och karmelitstadgan

Birgittalaisoblaatit
Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club
Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral starting at 18.00. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.
Jan. 15, 29; Feb. 12, 26; Mar. 12, 26; Apr. 9, 23; May 7, 21.

Elokuvakerho
jatkaa Henrikin seurakuntasalissa. Kevään alustava ohjelma:
10.1. Minä tunnustan
14.2. Raamattu: Daavid
14.3. Näin hänen kuolevan
18.4. auki
2.5. Isä Camillo näkee punaista
Aloitamme aina klo 18. Tervetuloa!

Fransiskaanimaallikot OFS
Ordo Franciscanus Saecularis
Kevät 2013 - 65. toimintavuosi Suomessa
Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.
Tiistaina 12.2. Aihe: Franciscus ja kohtuullisuus. Marjatta Tarkoma
2.2.2013 sääntökuntamaallikkojen kokoontuminen Pyhän Marian seurakuntasalissa, ks. erillinen ilmoitus

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni
Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.
• Vanhan messun päivät todennäköisesti jälleen helmikuun alussa. Lisätietoja kotisivulla ja ilmoitustauluilla.
• Gregoriaaninen messu su 3.2. klo 12.30 Pyhän Henrikin katedraalissa.
• Tridentine Days will most probably be arranged in the beginning of February. More information on our homepage and on the notice boards. • Gregorian Mass Sun. Feb. 3, at 12.30 in Saint Henry's Cathedral.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)
Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki:
Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere:
Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku:
Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri
kokoontuu Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs. Alustava ohjelma on seuraava:
14.1. Czeslaw Milosz: Issan laakso
25.2. G. K. Chesterton: Oikea oppi
11.3. Tatu Vaaskivi: Pyhä kevät
15.4. Tadeusz Konwicki: Isoäitini tarina
20.5. Renata Wrede: Roomalainen leijona
Illat alkavat klo 18. Tervetuloa!

Maallikkodominikaanit OP
Laici ordinis praedicatorum
Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com.
Katolisen kirkon katekismuksen opiskelua Studium Catholicumissa lauantaisin 16.2., 23.3., 13.4. ja 18.5 klo 14-16. Joka kerran päätteeksi yhteinen vesper. Ks. myös erillinen ilmoitus. Tervetuloa! maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Maria-klubi
Ke 6.2. Kirjallisuusmatinea: Analysoimme joululahjakirjojamme ja muuta mielenkiintoista.
Ke 6.3. Heléne Nygård: "Paasto Itävallassa ennen ja nyt".
Tervetuloa mukavaan seuraan uudet ja vanhat!

Marian legioona
kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19.

Rakkauden lähetyssisaret
Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit
Tiistaina 15. tammikuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Suomen Samaritas-apu ry
(Finlands Samaritas-hjälp rf)
Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo. Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. Puheenjohtaja Jan Krook, Gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, Gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Teresa ry
Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

Kevään 2013 ohjelma
Ti 22.1.2013 Kevätkauden aloitus: Työillan merkeissä, adressien valmistus, kaappien järjestely ym.
Ti 19.2.2013 Ugandan kuvat ja tilannepäivitys: Pertti Ylinen jatkaa syksyn matkasta, keskustelua
Ti 12.3.2013 Vuosikokous, vaalikokous
Ti 16.4.2013 Esitelmä- tai teatteri-ilta: Tarkentuu myöhemmin
Ti 14.5.2013 Kevätjuhlat

Hiippakunta

Perisynnittömän sikiämisen juhlapyhä: Hiippakunnan ja koko Suomen vihkiminen Neitsyt Marialle

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ vietti Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhänä 8.12.2012 juhlamessun Pyhän Marian kirkossa. Messun päätteeksi piispa uudisti hiippakunnan ja koko Suomen vihkimisen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle.

Juhlallisessa piispanmessussa konselebroivat Pyhän Marian seurakunnan papit ja yleisvikaari Raimo Goyarrola. Juhlallisessa kulkueessa olivat mukana myös Jerusalemin pyhän haudan ritarit. Sama vihkiminen toteutettiin 8.12. myös kaikissa muissa katolisissa seurakunnissa Suomessa.

Vihkimisrukous oli sama, jonka Helsingin edellinen piispa Józef Wróbel SCJ luki Pyhän Marian kirkossa 8.12.2005 hiippakunnan 50-vuotisjuhlallisuuksien päätöstilaisuudessa. Seitsemän vuotta myöhemmin piispa Teemu Sippo SCJ halusi uudistaa tämän vihkimisen parhaillaan vietettävän Uskon vuoden kunniaksi.

Vihkimisrukous liitti meidät hengellisesti siihen vihkiytymiseen, jonka teki koko kirkon nimissä ensin paavi Pius XII 31.10.1942, ja myöhemmin paavi Johannes Paavali II Fatimassa toukokuun 13. päivänä vuonna 1982, Vatikaanissa maaliskuun 25. päivänä vuonna 1984 sekä vielä kerran Fatimassa toukokuun 13. päivänä vuonna 1991.

Piispa muistutti saarnassaan erityisesti siitä, että Neitsyt Marian asenne, rajaton valmius suostua Jumalan tahtoon, on esikuva meille kaikille. Piispa totesi: ”siinä määrin kun elämme mariaanisesti, elämme myös kristillisesti ja kirkollisesti”.

OTTEITA VIHKIMISRUKOUKSESTA

”Herra Jeesus Kristus, sinä olet läsnä meidän keskellämme kaikkein pyhimmässä sakramentissa. Kärsiessäsi ristillä sinä annoit oman äitisi Neitsyt Marian meille Äidiksemme. Samalla uskoit meidät Marian lapsiksi. Tänään tahdomme itse tietoisesti ja vapaaehtoisesti vahvistaa kuuluvamme hänelle: tahdomme ottaa sinun äitisi äidiksemme ja uskoa itsemme ja koko Suomen hänen haltuunsa – äitimme haltuun. Tahdomme tehdä tämän palvoaksemme sinua Isän ja Pyhän Hengen kanssa ja rukoilemme, että ottaisit tämän ylistyksemme vastaan. Rukoilemme sinua myös, että vielä kerran osoittaisit meidät äidillesi ja kantaisit meidät hänen eteensä hänen lapsinaan....

Tahraton Neitsyt Maria, pyhä Jumalansynnyttäjä, Kristuksen äiti, jumalallisen armon äiti, Kirkon äiti, taivaan portti, syntisten turva, murheellisten lohduttaja, kristittyjen auttaja, apostolien kuningatar, tunnustajien kuningatar, rauhan kuningatar, sinun tahrattoman sydämesi valtavan ja hellän rakkauden haltuun me uskomme hiippakuntamme, sen piispan, kaikki papit, diakonit, seminaristit, sääntökuntalaiset, avioliitot ja perheet, kaikki uskovat. Uskomme tahrattoman sydämesi haltuun myös koko Suomen, sen valtaapitävät ja kaikki sen asukkaat. Sinun haltuusi uskomme kristityt veljemme. Sinun haltuusi uskomme muiden uskontojen tunnustajat ja uskoa vailla olevat...

Sinun tahrattomaan sydämeesi me kannamme nöyrästi pyyntömme: hallitkoon sinun Poikasi valtakunta Suomenmaan asukkaiden sydämiä. Puhjetkoon maassamme kukkaan usko kolmiyhteiseen Jumalaan. Voittakoon evankeliumi ihmisten sydämissä. Eläköötkaikki ihmiset Jumalan lapsen arvon mukaisesti. Pysyköötpapit ja sääntökuntalaiset uskollisina pyhälle kutsumukselleen: olkoot he innokkaita evankeliumin ja Kirkon opetuksen todistajia. Pysyköötkutsumukselleen uskollisina myös aviopuolisot ja perheiden jäsenet. Tehköötkaikki maassamme yhteiskunnallisissa ja poliittisissa tehtävissä toimivat työnsä totuuden ja oikeudenmukaisuuden hengessä...

Muista, oi pyhin Neitsyt Maria, ettei koskaan ole kuultu sinun hylänneen ketään, joka sinun turviisi pakenee, sinun apuasi rukoilee tai sinun esirukoustasi pyytää. Tämän luottamuksen täyttäminä kannamme perisynnittömään sydämeesi nöyrät pyyntömme: tahraton äiti, ota vastaan luottamuksemme ja antaumuksemme. Varjele meitä lakkaamatta ja tue meitä, että kerran voisimme kanssasi iankaikkisesti ylistää kolmiyhteistä Jumalaa: Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Aamen.”

KATT

Paastonajan retretti Fastereträtt Lenten retreat

Maallikkodominikaanit järjestävät paastonajan retretin aiheesta ”Dominican Prayer” Turun birgittalaisluostarissa 22. - 24.2. 2013. Retretin pitää englanniksi dominikaani-isä Paul-Dominique Masiclat. Messut ovat ruotsiksi ja hetkirukoukset suomeksi. Hinta 100 € maksetaan käteisellä retretin alussa, sisältää täysihoidon.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset nikodemus.heikman@gmail.com tai puh. 050-564 0686. Tervetuloa!

Lekmannadominikanerna ordnar en fastereträtt om temat ”Dominican Prayer” i birgittaklostret i Åbo 22. - 24.2. 2013. Reträtten hålls på engelska av dominikanfader Paul-Dominique Masiclat. Mässorna läses på svenska och tidebönerna på finska. Priset 100 € betalas kontant i början av reträtten, priset innehåller kost och logi.

Förfrågningar och anmälningar nikodemus.heikman@gmail.com eller tel. 050-564 0686. Välkommen!

Lay Dominicans arrange a Lenten retreat about Dominican Prayer in the Bridgettine convent of Turku 22. - 24.2.2013. Dominican father Paul-Dominique Masiclat preaches the retreat in English. The Masses are in Swedish and the Hours in Finnish. The participation fee 100 € is paid in cash at the beginning of the retreat, full board included.

Inquiries and enrollments nikodemus.heikman@gmail.com or tel. 050-5640686. Welcome!

Maallikkodominikaanit